

Sylabusy przedmiotów Filozofia, II stopień profil ogólnoakademicki

Filozofia kultury: 2 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Filozofia kultury
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i zaliczenie 2 h, łącznie liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 32h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 15 Przygotowanie się do egzaminu 13 łącznie liczba godzin niekontaktowych 28h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS 2</p>
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>W1, zaliczenie ustne, ocena udziału w dyskusjach W2, zaliczenie ustne, ocena udziału w dyskusjach W3, zaliczenie ustne, ocena udziału w dyskusjach W4, zaliczenie ustne, ocena udziału w dyskusjach U1, ocena udziału w dyskusjach U2, ocena udziału w dyskusjach U3, ocena udziału w dyskusjach K1, zaliczenie ustne, ocena udziału w dyskusjach K2, zaliczenie ustne, ocena udziału w dyskusjach</p>
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	<p>W ramach wykładu omawiane są relacje filozofii kultury z pozostałymi dziedzinami filozofii, a także różne ujęcia i definicje kultury (opisowe, psychologiczne, historyczne, normatywne, strukturalne, genetyczne), jej istota oraz wytwory i przejawy, a także relacja kultury i wartości. Omawiane są relacje kultury i jednostki oraz grup. Omawiane są poszczególne składniki kultury: nauka, religia, sztuka, język mit, moralność, symbol. W trakcie wykładu przedstawiane są sposoby badania kultury (jako własności zbiorowości ludzkich lub jako określone „treści”). Poza tym wykład zapoznaje uczestników z myślicielami kluczowymi</p>

		dla pojawienia się i rozwoju filozofii kultury jako nauki filozoficznej (między innymi Dilthey, Spengler, Cassirer, Znaniecki, Ortega y Gasset, Levi-Strauss,).
9	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • Baur L., Geschichte des Wortes Kultur, München 1951 • Buczyńska-Garewicz M., Uczucia i rozum w świecie wartości, Wrocław 1966 • Cassirer E., Esej o człowieku. Wstęp do filozofii kultury, tłum. A. Staniewska, Warszawa 1971 • Chałasiński J., Kultura i naród, Warszawa 1968 • Czerwiński M., Kultura i jej badanie, Warszawa 1971 • Dawson Ch., Religia i kultura tłum. Zielińska J., Warszawa 1958 • Religia i powstawanie kultury zachodniej, Warszawa 1958 • Eliot T. S. Ku definicji kultury, Przekład J. Rybski, Kraków 2016 • Eliot T.S. Kto to jest klasyk i inne eseje, Kraków, tłum. M. Haydel, M. Niemojewska, H. Pręczkowska, M. Żurowski, 1998 • Głąbik Cz. Metafizyka kultury. Grabmann - Maritain - neoscholastyka polska, Warszawa 1982 • Hegel, Wykłady o estetyce, tłum. A. Landman, Warszawa 1967 • Herder J.G. Ideen zur Kulturphilosophie, Leipzig 1911 • Ingarden R., Studia z estetyki, Warszawa 1933 • Ingarden, Książeczka o człowieku, Kraków 1982 • Ingarden, R., Przeżycie, dzieło wartość, Kraków 1966 • Kmita J., Kultura i poznanie, Warszawa 1985 • Gogacz, M, Szkice o kulturze, Warszawa 1985 • Eco U., Semiologia życia codziennego, przeł. Ugniewska J., Salwa P., Warszawa 1998, • Eco U., Na ramionach olbrzymów, przeł. Żaboklicki K., Warszawa 2019, • Gadamer, H.G. Dziedzictwo Europy, przeł. Przyłębski, A., Warszawa 1992, • Gadamer, H.G., Aktualność piękna, • Ricoeur P., Język, tekst, interpretacja, przeł. Graff. P, Warszawa 1989 • Scruton R., Kultura jest ważna, tłum. Bieroń, P., Poznań 2010 • Steiner G., Gramatyki tworzenia, tłum. Łoziński J., Poznań 2004 • Rodziński A., Osoba i kultura, Warszawa 1985 • Spengler O., Der Untergang des Abendlandes, Munchen 1983 • Stróżewski W., Istnienie i wartość, Kraków 1981 • Stróżewski W., Istnienie i sens, Kraków 1994 • Znaniecki F., Zagadnienie wartości w filozofii Warszawa 1910 • Znaniecki, F, Nauki o kulturze. Narodziny i rozwój. Warszawa 1992 • Zygułski K., Wstęp do zagadnień kultury, Warszawa 1972 • Blumenberg H., Praca nad mitem, przeł. Najdek K., Herer M.,

		<p>Zwolińska Z, Warszawa 2009</p> <ul style="list-style-type: none"> • Klibansky R., Panofsky E., Saxl F., Saturn i melancholia. Studia z historii, filozofii, przyrody, medycyny, religii oraz sztuki. Przeł. Kryczyńska A., Kraków 2009
10	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna i rozumie w pogłębionym stopniu najważniejsze przemiany historyczne, jakie zaszły w procesie rozwoju zachodniego rozumienia kultury i miejsca człowieka w kulturze i społeczeństwie; K_W01; P7U_W; P7S_WG</p> <p>W2, w pogłębionym stopniu zna zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei filozoficznych odnoszących się do kultury, w tym również szerszy aspekt historyczno-kulturowy warunkujący ową zmienność. K_W05; P7U_W; P7S_WG</p> <p>W3, zna w pogłębionym stopniu filozoficzne podstawy kultury oraz rolę idei filozoficznych w powstawaniu dzieł i instytucji kultury. K_W11; P7U_W; P7S_WG, K_W07, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W4, zna w pogłębionym stopniu podstawowe zasady funkcjonowania instytucji kultury – w różnych obszarach i okresach funkcjonowania kultury. K_W12; P7U_W; P7S_WK</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi w oryginalny, twórczy sposób komunikuje i przekazuje innym swoją wiedzę z dziedziny filozofii, zwracając uwagę na jej ścisły związek z problemami życia oraz różnymi kwestiami z obszaru funkcjonowania społeczeństwa i kultury, tym samym umożliwiając innym dostrzeżenie nowych rozwiązań. K_U05; P7U_U; P7S_UK</p> <p>U2, potrafi przeprowadzać krytyczną analizę różnych wytworów kultury, ocenia ich doniosłość filozoficzną oraz umieszcza je we właściwym kontekście historyczno-kulturowym. K_U08; P7U_U; P7S_UW, P7S_UU</p> <p>U3, orientuje się we współczesnym życiu kulturalnym, K_U09; P7U_U; P7S_UU</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne. K_K02; P7U_K; P7S_KO, P7S_KK</p>

		K2, intensyfikuje swoje uczestnictwo w życiu kulturalnym i społecznym, a szczególnie w spotkaniach i dyskusjach – na uniwersytecie i poza nim – poświęconych ważnym zagadnieniom etycznym oraz współczesnym dylematom cywilizacji. K_K03, P7U_K, P7S_KO
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie ustne, ocena udziału w dyskusjach W2, zaliczenie ustne, ocena udziału w dyskusjach W3, zaliczenie ustne, ocena udziału w dyskusjach W4, zaliczenie ustne, ocena udziału w dyskusjach U1, ocena udziału w dyskusjach U2, ocena udziału w dyskusjach U3, ocena udziału w dyskusjach K1, zaliczenie ustne, ocena udziału w dyskusjach K2, zaliczenie ustne, ocena udziału w dyskusjach
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, dyskusja, prezentacje
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • Baur L., Geschichte des Wortes Kultur, Munchen 1951 • Buczyńska- Garewicz M., Uczucia i rozum w świecie wartości, Wrocław 1966 • Cassirer E., Esej o człowieku. Wstęp do filozofii kultury, tłum. A. Staniewska, Warszawa 1971 • Chałasiński J., Kultura i naród, Warszawa 1968 • Czerwiński M., Kultura i jej badanie, Warszawa 1971 • Dawson Ch., Religia i kultura tłum. Zielińska J., Warszawa 1958 • Religia i powstawanie kultury zachodniej, Warszawa 1958 • Eliot T. S. Ku definicji kultury, Przekład J. Rybski, Kraków 2016 • Eliot T. S. Kto to jest klasyk i inne eseje, Kraków, tłum. M. Haydel, M. Niemojewska, H. Pręczkowska, M. Żurowski, 1998 • Głąbik Cz. Metafizyka kultury. Grabmann - Maritain - neoscholastyka polska, Warszawa 1982 • Hegel, Wykłady o estetyce, tłum. A. Landman, Warszawa 1967 • Herder J.G. Ideen zur Kulturphilosophie, Leipzig 1911 • Ingarden R., Studia z estetyki, Warszawa 1933 • Ingarden, Książeczka o człowieku, Kraków 1982 • Ingarden, R., Przeżycie, dzieło wartości, Kraków 1966 • Kmita J., Kultura i poznanie, Warszawa 1985 • Gogacz, M, Szkice o kulturze, Warszawa 1985 • Eco, U. Semiologia życia codziennego, przeł. Ugniewska J., Salwa

		<p>P., Warszawa 1998,</p> <ul style="list-style-type: none"> • Eco U., Na ramionach olbrzymów, przeł. Żaboklicki K. , Warszawa 2019 • Gadamer, H.G. Dziedzictwo Europy, przeł. Przyłębski, A., Warszawa 1992, • Gadamer, H.G., Aktualność piękna, • Ricoeur P., Język, tekst, interpretacja, przeł. Graff. P, Warszawa 1989 • Scruton R., Kultura jest ważna, tłum. Bieroń, P., Poznań 2010 • Steiner G. Gramatyki tworzenia, tłum. Łoziński J., Poznań 2004 • Rodziński A. Osoba i kultura, Warszawa 1985 • Spengler O. Der Untergang des Abendlandes, Munchen 1983 • Stróżewski W., Istnienie i wartość, Kraków 1981 • Stróżewski W., Istnienie i sens, Kraków 1994 • Znaniecki F. Zagadnienie wartości w filozofii Warszawa 1910 • Znaniecki, F, Nauki o kulturze. Narodziny i rozwój. Warszawa 1992 • Zygmunt K., Wstęp do zagadnień kultury, Warszawa 1972 • Blumenberg, H., Praca nad mitem, przeł. Najdek K., Herer M., Zwolińska Z, Warszawa 2009 • Klibansky R., Panofsky E., Saxl F., Saturn i melancholia. Studia z historii, filozofii, przyrody, medycyny, religii oraz sztuki. Przeł. Kryczyńska A., Kraków 2009
6	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna i rozumie najważniejsze przemiany historyczne, jakie zaszły w procesie rozwoju zachodniego rozumienia kultury i miejsca człowieka w kulturze i społeczeństwie; K_W01;P7U_W;P7S_WG</p> <p>W2, w pogłębionym stopniu zna zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei filozoficznych odnoszących się do kultury, w tym również szerszy aspekt historyczno-kulturowy warunkujący ową zmienność. K_W05; P7U_W; P7S_WG</p> <p>W3, zna filozoficzne podstawy kultury oraz rolę idei filozoficznych w powstawaniu dzieł i instytucji kultury. K_W11; P7U_W; P7S_WG, K_W07, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W4, zna podstawowe zasady funkcjonowania instytucji kultury – w różnych obszarach i okresach funkcjonowania kultury. K_W12; P7U_W; P7S_WK</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi w oryginalny, twórczy sposób komunikuje i przekazuje innym swoją wiedzę z dziedziny filozofii, zwracając uwagę na jej ścisły związek z problemami życia oraz różnymi kwestiami z obszaru funkcjonowania społeczeństwa i kultury, tym samym umożliwiając innym dostrzeżenie nowych rozwiązań. K_U05; P7U_U; P7S_UK</p>

		<p>U2, potrafi przeprowadzać krytyczną analizę różnych wytworów kultury, ocenia ich doniosłość filozoficzną oraz umieszcza je we właściwym kontekście historyczno-kulturowym. K_U08; P7U_U; P7S_UW, P7S_UU</p> <p>U3, orientuje się we współczesnym życiu kulturalnym, K_U09; P7U_U; P7S_UU</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne. K_K02; P7U_K; P7S_KO, P7S_KK</p> <p>K2, intensyfikuje swoje uczestnictwo w życiu kulturalnym i społecznym, a szczególnie w spotkaniach i dyskusjach – na uniwersytecie i poza nim – poświęconych ważnym zagadnieniom etycznym oraz współczesnym dylematom cywilizacji. K_K03, P7U_K, P7S_KO</p>
7	Zakres tematów	<ul style="list-style-type: none"> • Czym jest filozofia kultury; filozofia kultury a inne nauki o kulturze • Aspekty znaczenia pojęcia "kultura" , definicje kultury, kultura a cywilizacja • nurty filozofii kultury • Kultura a humanistyka. • Języki kultury • opis fenomenu kultury • kultura jako obszar wartości • problem istnienia wartości • człowiek jako twórca, cel i odbiorca kultury • tradycja kulturowa, kanon, twórca klasyczny • wartość i znaczenie kultury • zagadnienie homogenizacji kultury • kultura a świat symboli • wartość kultury, ocena wytworów kultury • zagrożenia i kryzys kultury
8	Metody i kryteria oceniania	egzamin ustny, ocena udziału w dyskusji

Filozofia społeczna: 3 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Filozofia społeczna
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl

5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 15 h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 45 h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,5</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30 Przygotowanie się do egzaminu 15 Łączna liczba godzin niekontaktowych 45 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,5</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS 3</p>
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny W4, egzamin ustny W5, egzamin ustny U1, ocena udziału w dyskusjach U2, ocena udziału w dyskusjach U3, ocena udziału w dyskusjach K1, ocena udziału w dyskusjach K2, ocena udziału w dyskusjach
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	<p>Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z zagadnieniami z zakresu szeroko rozumianej filozofii społecznej ze szczególnym uwzględnieniem współczesnych koncepcji i teorii życia społecznego. Omawiane będą ideologie społeczne i polityczne (konserwatyzm, socjalizm, komunizm, nacjonalizm, anarchizm, libertarianizm, feminizm, fundamentalizm religijny). Analizowane będą procesy społeczne mające wpływ na zmiany w strukturze własności, konsumpcji, gospodarki, organizacji politycznej i kształtowanie się społeczności międzynarodowej.</p>
9	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • Z. Bauman Zygmunt, Społeczeństwo w stanie obłąkania, Wyd. Sic!, Warszawa 2006. • M. Castells, Społeczeństwo sieci, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa 2008. • A. Elliot, Współczesna teoria społeczna. Wprowadzenie, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa 2011. • E. Fromm, Zdrowe społeczeństwo, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1996. • A. Heywood, Ideologie polityczne. Wprowadzenie, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa 2007. • M. Horkheimer, Społeczna funkcja filozofii. Wybór pism, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1987.

		<ul style="list-style-type: none"> • W. Kaczocho, Filozofia społeczna. Wybrane zagadnienia filozoficzno-teoretyczne oraz empiryczne, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2015. • S. Kowalczyk, Człowiek a społeczność. Zarys filozofii społecznej, Wyd. KUL, Lublin 2005. • W. Kymlicka, Współczesna filozofia polityczna. Wprowadzenie, Fundacja Aletheia, Warszawa 2009. • A. Swift, Wprowadzenie do filozofii politycznej, Wydawnictwo WAM, Kraków 2010. • K. Popper, Droga do wiedzy. Domysły i refutacje, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1999. • J. Rawls, Teoria sprawiedliwości, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1994. • J. Zdybel, Między wolnością a powinnością. Filozofia polityczna Isaiaha Berlina i Alasdaira MacIntyre’a, Wyd. UMCS, Lublin 2005. • S. Žižek, Przekleństwo fantazji, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2001.
10	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna w pogłębionym stopniu etapy rozwoju filozofii społecznej, a także główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska w rozumieniu i wyjaśnianiu rzeczywistości społecznej i rozumie główne spory w filozofii społecznej dotyczące rozumienia i wyjaśniania rzeczywistości społecznej (indywidualizm, kolektywizm, naturalizm, antynaturalizm, historycyzm) K_W01 K_W04 P7U_W P7S_WG</p> <p>W2, zna w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu filozofii społecznej, a także dostrzega możliwości stosowania tejże terminologii do rozwiązywania złożonych problemów natury teoretycznej i praktycznej. K_W03 P7U_W P7S_WG</p> <p>W3, zna w pogłębionym stopniu poglądy społeczne K. Marksa, M. Horkheimera, K. R. Poppera, J. Maritaina, J. Rawlsa, A. MacIntyre’a, U. Becka, M. Castellsa, B. Latoura K_W05 K_W06 P7U_W P7S_WG</p> <p>W4, zna w pogłębionym stopniu powiązania filozofii społecznej z innymi dyscyplinami takimi jak socjologia, politologia i teologia. K_W08 P7U_W P7S_WG P7S_WK</p> <p>W5, zna w pogłębionym stopniu dylematy współczesnej cywilizacji zachodniej i życia społecznego, których analiza i rozwiązanie wymaga wykorzystania wiedzy dotyczącej procesów społecznych, zasad rozwoju społeczeństwa, zasad życia społecznego, zmian w strukturze własności, konsumpcji, gospodarki, organizacji politycznej oraz dostrzega wpływ filozofii społecznej i politycznej na życie człowieka i ich wpływ na poziom kultury politycznej. K_W09 K_W10 P7U_W P7S_WK</p>

		<p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi rozpoznawać złożone uwarunkowania życia społecznego, kontekstów, problemów, dylematów współczesnej cywilizacji oraz, stosując odpowiednie metody i zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne, samodzielnie dokonać ich krytycznej analizy K_U01, K_U02, P7U_U, P7S_UW</p> <p>U2, potrafi organizować i brać udział w dyskusjach –poświęconych istotnym zagadnieniom społecznym i etycznym, w tym również krytycznie oceniać stanowiska innych dyskutantów rozstrzygających problem podmiotowości w życiu społecznym, normy i zasady regulujące życie społeczne K_U14, P7U_U, P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, uświadamia sobie i innym znaczenie w kulturze zachodniej idei społeczeństwa otwartego, społeczeństwa wiedzy, społeczeństwa informacyjnego, społeczeństwa sieci szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływ zachodniego modelu życia społecznego na inne kultury i cywilizacje, K_K02 P7U_K P7S_KO, P7S_KK</p> <p>K2, intensyfikuje swe uczestnictwo w życiu społecznym, uczestnicząc w spotkaniach i dyskusjach poświęconych ważnym zagadnieniom etycznym sprawiedliwości społecznej, solidarności, wolności, praworządności oraz współczesnym problemom cywilizacji zachodniej – kwestii bezpieczeństwa i ryzyka, wolności odpowiedzialności jednostki K_K03, P7U_K, P7S_KO</p>
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny W4, egzamin ustny W5, egzamin ustny U1, ocena udziału w dyskusjach U2, ocena udziału w dyskusjach U3, ocena udziału w dyskusjach K1, ocena udziału w dyskusjach K2, ocena udziału w dyskusjach
3	Metody dydaktyczne	Wykład poglądowy, wykład informacyjny, dyskusja

4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • Z. Bauman Zygmunt, Społeczeństwo w stanie oblężenia, Wyd. Sic!, Warszawa 2006. • M. Castells, Społeczeństwo sieci, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa 2008. • A. Elliot, Współczesna teoria społeczna. Wprowadzenie, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa 2011. • E. Fromm, Zdrowe społeczeństwo, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1996. • A. Heywood, Ideologie polityczne. Wprowadzenie, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa 2007. • M. Horkheimer, Społeczna funkcja filozofii. Wybór pism, Państwowy Instytut Wydawniczy, Warszawa 1987. • W. Kaczocho, Filozofia społeczna. Wybrane zagadnienia filozoficzno-teoretyczne oraz empiryczne, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2015. • S. Kowalczyk, Człowiek a społeczność. Zarys filozofii społecznej, Wyd. KUL, Lublin 2005. • W. Kymlicka, Współczesna filozofia polityczna. Wprowadzenie, Fundacja Aletheia, Warszawa 2009. • A. Swift, Wprowadzenie do filozofii politycznej, Wydawnictwo WAM, Kraków 2010. • K. Popper, Droga do wiedzy. Domysły i refutacje, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1999. • J. Rawls, Teoria sprawiedliwości, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1994. • J. Zdybel, Między wolnością a powinnością. Filozofia polityczna Isaiaha Berlina i Alasdaira MacIntyre'a, Wyd. UMCS, Lublin 2005. • S. Žižek, Przekleństwo fantazji, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2001.
6	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna w pogłębionym stopniu etapy rozwoju filozofii społecznej, a także główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska w rozumieniu i wyjaśnianiu rzeczywistości społecznej i rozumie główne spory w filozofii społecznej dotyczące rozumienia i wyjaśniania rzeczywistości społecznej (indywidualizm, kolektywizm, naturalizm, antynaturalizm, historycyzm) K_W01 K_W04 P7U_W P7S_WG</p> <p>W2, zna w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu filozofii społecznej, a także dostrzega możliwości stosowania tejże terminologii do rozwiązywania złożonych problemów natury teoretycznej i praktycznej. K_W03 P7U_W P7S_WG</p> <p>W3, zna w pogłębionym stopniu poglądy społeczne K. Marksa, M.</p>

		<p>Horkheimera, K. R. Poppera, J. Maritaina, J. Rawlsa, A. MacIntyre’a, U. Becka, M. Castellsa, B. Latoura K_W05 K_W06 P7U_W P7S_WG</p> <p>W4, zna w pogłębionym stopniu powiązania filozofii społecznej z innymi dyscyplinami takimi jak socjologia, politologia i teologia. K_W08 P7U_W P7S_WG P7S_WK</p> <p>W5, zna w pogłębionym stopniu dylematy współczesnej cywilizacji zachodniej i życia społecznego, których analiza i rozwiązanie wymaga wykorzystania wiedzy dotyczącej procesów społecznych, zasad rozwoju społeczeństwa, zasad życia społecznego, zmian w strukturze własności, konsumpcji, gospodarki, organizacji politycznej oraz dostrzega wpływ filozofii społecznej i politycznej na życie człowieka i ich wpływ na poziom kultury politycznej. K_W09 K_W10 P7U_W P7S_WK</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi rozpoznawać złożone uwarunkowania życia społecznego, kontekstów, problemów, dylematów współczesnej cywilizacji oraz, stosując odpowiednie metody i zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne, samodzielnie dokonać ich krytycznej analizy K_U01, K_U02, P7U_U, P7S_UW</p> <p>U2, potrafi organizować i brać udział w dyskusjach –poświęconych istotnym zagadnieniom społecznym i etycznym, w tym również krytycznie oceniać stanowiska innych dyskutantów rozstrzygających problem podmiotowości w życiu społecznym, normy i zasady regulujące życie społeczne K_U14, P7U_U, P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, uświadamia sobie i innym znaczenie w kulturze zachodniej idei społeczeństwa otwartego, społeczeństwa wiedzy, społeczeństwa informacyjnego, społeczeństwa sieci szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływ zachodniego modelu życia społecznego na inne kultury i cywilizacje, K_K02 P7U_K P7S_KO, P7S_KK</p> <p>K2, intensyfikuje swe uczestnictwo w życiu społecznym, uczestnicząc w spotkaniach i dyskusjach poświęconych ważnym zagadnieniom etycznym sprawiedliwości społecznej, solidarności, wolności, praworządności oraz współczesnym problemom cywilizacji zachodniej – kwestii bezpieczeństwa i ryzyka, wolności odpowiedzialności jednostki K_K03, P7U_K, P7S_KO</p>
--	--	---

7	Zakres tematów	<ul style="list-style-type: none"> • Jednostka a społeczeństwo – spór między indywidualizmem i kolektywizmem. • Spór o charakter bytu społecznego. • Koncepcja społeczeństwa otwartego oraz społeczeństwa zamkniętego. • Liberalizm – filozofia społeczna i polityczna. • Marksistowska koncepcja bytu społecznego i organizacji społeczeństwa. • Katolicka nauka społeczna – główne założenia. • Koncepcja sprawiedliwości społecznej – J. Rawls. • Idea dobra wspólnego, sprawiedliwości, tolerancji. • Koncepcja społeczeństwa ryzyka – U. Beck. • Koncepcje społeczeństwa informacyjnego i społeczeństwa sieciowego. • Teoria aktora-sieci – B. Latour. • Najważniejsze współczesne ideologie społeczne i polityczne. • Filozofia społeczna wobec współczesnych przemian społecznych. • Procesy społeczne a zmiany w strukturze własności, konsumpcji, gospodarki, organizacji politycznej. • Problem podmiotowości w życiu społecznym.
8	Metody i kryteria oceniania	egzamin ustny, ocen udziału w dyskusji

Filozofia sztuki: 3 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Filozofia sztuki
2	Kod Erasmus	
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 12 h, łącznie liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 42h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,4</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30h Przygotowanie się do egzaminu 18h łącznie liczba godzin niekontaktowych 48h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,6</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS 3</p>

6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny W4, egzamin ustny U1, egzamin ustny U2, egzamin ustny U3, egzamin ustny K1, egzamin ustny K2, egzamin ustny K3, egzamin ustny
7	Wymagania wstępne	Ogólna orientacja w zakresie historii estetyki i historii sztuki.
8	Opis	W ramach wykładu omawiane są podstawowe kategorie i główne zagadnienia z zakresu filozofii sztuki. W ujęciu historycznym i problemowym ukazane zostaje miejsce i znaczenie filozofii sztuki w najważniejszych teoriach filozoficznych. Po prezentacji głównych kierunków rozwoju sztuki współczesnej formułowane są podstawowe problemy i kwestie sporne w obrębie współczesnej filozofii sztuki i w dyscyplinach pokrewnych
9	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • W. Tatarkiewicz, Dzieje sześciu pojęć, PWN, Warszawa 1976 • I. Kant, Krytyka władzy sądu, PWN, Warszawa 1986 • Aktualność estetyki Kanta, pod red. K. Kaśkiewicz i P. Schollenbergera, Wyd. Naukowe UMK, Toruń 2016 • Wiek awangardy, red. L. Bieszczad, Universitas, Kraków 2006 • J.-F. Lyotard, Kondycja ponowoczesna, Aletheia, 1997 • H.-G. Gadamer, Aktualność piękna. Sztuka jako gra, symbol i święto, Warszawa 1993 <p>W. Welsch, Estetyka poza estetyką, Universitas, Kraków 2005</p>
10	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna i rozumie w pogłębionym stopniu najważniejsze koncepcje, teorie, terminologię i metodologię z zakresu filozofii sztuki, K_W06, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W2, zna i rozumie w pogłębionym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei i pojęć z zakresu filozofii sztuki, K_W05, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W3, zna i rozumie znaczenie filozofii w wyjaśnianiu wpływu sztuki na życie człowieka K_W10, P7U_W, P7S_WK, K_W12, P7U_W, P7S_WK</p> <p>W4, posiada wiedzę na temat filozoficznych podstaw kultury i rozumie znaczenie idei filozoficznych w tworzeniu i odbiorze sztuki wraz z jej kontekstem instytucjonalnym K_W11, P7U_W, P7S_WG, K_W07, P7U_W, P7S_WG</p>

		<p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi sprawnie komunikować się w języku specjalistycznym w obszarze zagadnień dotyczących filozofii sztuki, K_U03, P7U_U, P7S_UK</p> <p>U2, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę dzieł sztuki, ocenić ich doniosłość oraz umieścić je we właściwym kontekście historyczno-kulturowym, K_U08, P7U_U, P7S_UW, P7S_UU</p> <p>U3, orientuje się we współczesnym życiu kulturalnym, K_U09, P7U_U, P7S_UU</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy zawodowej, jej ustawicznego uzupełniania, a także do przejawiania postawy konstruktywnego krytycyzmu w dyskusjach, K_K01, P7U_K, P7S_KK</p> <p>K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku artystycznego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne, K_K02, P7U_K, P7S_KK, P7S_KO</p> <p>K3, jest gotów do intensyfikowania swego uczestnictwa w życiu kulturalnym i społecznym, a szczególnie do uczestniczenia w spotkaniach i dyskusjach poświęconych ważnym zagadnieniom z zakresu filozofii sztuki, K_K03, P7U_K, P7S_KO</p>
11	Praktyki zawodowe	

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny W4, egzamin ustny U1, egzamin ustny U2, egzamin ustny U3, egzamin ustny K1, egzamin ustny K2, egzamin ustny K3, egzamin ustny
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, dyskusja, prezentacje
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które

		umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • W. Tatarkiewicz, Dzieje sześciu pojęć, PWN, Warszawa 1976 • Kant, Krytyka władzy sądzienia, PWN, Warszawa 1986 • Aktualność estetyki Kanta, pod red. K. Kaśkiewicz i P. Schollenbergera, Wyd. Naukowe UMK, Toruń 2016 • Wiek awangardy, red. L. Bieszczad, Universitas, Kraków 2006 • J.-F. Lyotard, Kondycja ponowoczesna, Aletheia, 1997 • H.-G. Gadamer, Aktualność piękna. Sztuka jako gra, symbol i święto, Warszawa 1993 <p>W. Welsch, Estetyka poza estetyką, Universitas, Kraków 2005</p>
6	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna i rozumie w pogłębionym stopniu najważniejsze koncepcje, teorie, terminologię i metodologię z zakresu filozofii sztuki, K_W06, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W2, zna i rozumie w pogłębionym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei i pojęć z zakresu filozofii sztuki, K_W05, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W3, zna i rozumie znaczenie filozofii w wyjaśnianiu wpływu sztuki na życie człowieka K_W10, P7U_W, P7S_WK, K_W12, P7U_W, P7S_WK</p> <p>W4, posiada wiedzę na temat filozoficznych podstaw kultury i rozumie znaczenie idei filozoficznych w tworzeniu i odbiorze sztuki wraz z jej kontekstem instytucjonalnym K_W11, P7U_W, P7S_WG, K_W07, P7U_W, P7S_WG</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi sprawnie komunikować się w języku specjalistycznym w obszarze zagadnień dotyczących filozofii sztuki, K_U03, P7U_U, P7S_UK</p> <p>U2, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę dzieł sztuki, ocenić ich doniosłość oraz umieścić je we właściwym kontekście historyczno-kulturowym, K_U08, P7U_U, P7S_UW, P7S_UU</p> <p>U3, potrafi orientować się we współczesnym życiu kulturalnym, K_U09, P7U_U, P7S_UU</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy zawodowej, jej ustawicznego uzupełniania, a także do przejawiania postawy konstruktywnego krytycyzmu w dyskusjach, K_K01, P7U_K, P7S_KK</p>

		<p>K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku artystycznego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne, K_K02, P7U_K, P7S_KK, P7S_KO</p> <p>K3, jest gotów do intensyfikowania swego uczestnictwa w życiu kulturalnym i społecznym, a szczególnie do uczestniczenia w spotkaniach i dyskusjach poświęconych ważnym zagadnieniom z zakresu filozofii sztuki, K_K03, P7U_K, P7S_KO</p>
7	Zakres tematów	<ul style="list-style-type: none"> • Filozofia sztuki a inne nauki o sztuce: filozofia sztuki a estetyka, filozofia sztuki a teoria i historia sztuki, filozofia sztuki a teorie kultury. • Relacje pomiędzy sztuką i filozofią w teoriach starożytnych i średniowiecznych filozofów. Filozofia piękna a filozofia sztuki. • Wpływ filozofii dawnej na teorie sztuki: zagadnienie kanonu, piękno a użyteczność, natura i kosmos a reguły sztuki, sztuka a polityka, podział sztuk a podziały społeczne. • Filozoficzne i kulturowe konteksty sporu o autonomię sztuki. Od Bizantyjskiego sporu o obrazy do krytyki kultury wizualnej. • Przełom subiektywistyczny w estetyce i jego znaczenie w zmianie relacji artysta-dzieło- odbiorca. Czy kres metafizyki sztuki? • Filozoficzne podstawy krytyki artystycznej. Przeżycie estetyczne a ocena estetyczna. Od sądu smaku Davida Hume’a i Immanuela Kanta do estetyki fenomenologicznej Romana Ingardena. • Sztuka wobec granic i możliwości poznania filozoficznego: Schelling, Hegel, Heidegger, Merleau Ponty. • Awangardy artystyczne, społeczne i polityczne - problem utopii, wolności i odpowiedzialności w sztuce. • Antysztuka, jej filozoficzny kontekst i znaczenie w rozwoju sztuki współczesnej. • Filozofia ponowoczesna i postmodernistyczna sztuka. Kryzys wielkich narracji i jego następstwa w relacjach między filozofią i sztuką – koncepcja Jean-François Lyotarda. • Rola kontekstu, komentarza i dyskursu w ponowoczesnych teoriach sztuki. • Prawodawcy i tłumacze – kim jest ponowoczesny artysta? Zygmunta Baumana teoria ponowoczesnej kultury i sztuki. • Wolfganga Welscha koncepcja „estetyki poza estetyką” wobec problemów ponowoczesnej filozofii sztuki. • Wykluczenia i wyróżnienia. Wybrane koncepcje podmiotu w kontekście emancypacyjnego potencjału sztuki: Žižek, Lacan, Vattimo, Ranciere.

		<ul style="list-style-type: none"> Perspektywy badawcze estetyki polskiej w obszarze filozofii sztuki: Teoria Czystej Formy Stanisława Ignacego Witkiewicza. Wielość rzeczywistości w sztuce Leona Chwistka. Pozaartystyczne przedmioty estetyczne Mieczysława Wallisa
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena odpowiedzi na egzaminie pisemnym, ocena stopnia rozumienia problematyki

Retoryka: 2 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Retoryka
2	Kod Erasmus	
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i zaliczenie 2 h,</p> <p>łącna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 32h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,05</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 20 h Przygotowanie się do zaliczenia 8 h łącna liczba godzin niekontaktowych 28 h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 0.95</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS dla modułu 2</p>
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>W1, zaliczenie ustne W2, zaliczenie ustne W3, zaliczenie ustne U1, aktywny udział w dyskusji U2, aktywny udział w dyskusji U3, aktywny udział w dyskusji K1, aktywny udział w dyskusji K2, aktywny udział w dyskusji K3, aktywny udział w dyskusji</p>
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Teoretycznym celem przedmiotu jest zapoznanie słuchaczy z koncepcjami i głównymi pojęciami dotyczącymi działania perswazyjnego. Praktycznym celem przedmiotu jest natomiast udzielenie technicznych wskazówek osobom, które zamierzają świadomie uczestniczyć w procesach działania komunikacyjnego, którego cele wyznacza publiczna i prywatna przestrzeń aktywności perswazyjnej. Składają się na ów cel kształtowanie umiejętności formowania oraz

		formułowania własnej i cudzej opinii, prowadzenia i uczestniczenia w negocjacjach, argumentowania, autoprezentacji, praktyczna zdolności rozpoznawania mechanizmów działania perswazyjnego. Od starożytności retoryka traktowana jest jako jedna z najważniejszych dziedzin.
9	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • Arystoteles, Retoryka, PWN, Warszawa, 1988 • Barłowska M., Budzyńska-Daca A., Wilczka P., Retoryka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008 • Barłowska M., Budzyńska-Daca A., Gaj B., i inni, Ćwiczenia z retoryki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2010 • Dietrich C., Retoryka – sztuka przekonywania, Wyd. BC Edukacja, Warszawa 2008 • Fish S., Szahaj A. (red.), Rorty R. (wstęp do wydania pol.), Interpretacja, retoryka, polityka. Eseje wybrane, Universitas, Kraków 2008 • Korolko M., Sztuka retoryki. Przewodnik encyklopedyczny, Wiedza Powszechna, Warszawa 1989 • Meyer M., Carrilho M. M., Timmermans B., Historia retoryki od Greków do dziś, przeł. Z. Baran, Wydawnictwo Aletheia, Warszawa 2010 • Perelman C., L'empire rhétorique: Rhétorique et argumentation, Éditions Vrin, Paris 1997
10	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna w pogłębionym stopniu wybrane elementy historii retoryki K_W05 P7U_WK P7S_WG, W08 P7U_W P7S_WG, P7S_WK</p> <p>W2, zna w pogłębionym stopniu podstawowe pojęcia retoryki, tj. dyskurs, działanie perswazyjne K_W03 P7U_W P7S_WG, P7S_WK</p> <p>W3, zna i rozumie w pogłębionym stopniu znaczenie aktywności perswazyjnej oraz zasady racjonalnej dyskusji we współczesnym świecie społecznym K_W15, K_W09 P7U_W P7S_WG, P7S_WK</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi formułować oceny skuteczności działania perswazyjnego, trafnie oceniać jakość argumentacji, kompetencje interlokutora i poziom dyskusji K_U01 P7U_U P7S_UW; K_U06 P7U_U P7S_UK</p> <p>U2, potrafi przygotować prace pisemne opracowujące zagadnienia z obszaru retoryki i wystąpienia ustne K_U02 P7U_U P7S_UW, K_U07 P7U_U P7S_UW, P7S_UK</p> <p>U3, potrafi aktywnie uczestniczyć w publicznych dyskusjach, panelach i konferencjach KK_U09 P7U_U P7S_UW, P7S_UU, K_U14 P7U_U P7S_UK</p>

		<p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, ma świadomość odpowiedzialności i społecznych konsekwencji stosowania elementów retoryki i erystyki, a także granic skuteczności jej zastosowań K_K01 P7U_K P7S_KK, K_K02 P7U_K P7S_KO, P7S_KK</p>
11	Praktyki zawodowe	---

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>W1, zaliczenie ustne</p> <p>W2, zaliczenie ustne</p> <p>W3, zaliczenie ustne</p> <p>U1, aktywny udział w dyskusji</p> <p>U2, aktywny udział w dyskusji</p> <p>U3, aktywny udział w dyskusji</p> <p>K1, aktywny udział w dyskusji</p> <p>K2, aktywny udział w dyskusji</p> <p>K3, aktywny udział w dyskusji</p>
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, dyskusja, prezentacje
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.

5	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • Arystoteles, Retoryka, PWN, Warszawa, 1988 • Barłowska M., Budzyńska-Daca A., Wilczka P., Retoryka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008 • Barłowska M., Budzyńska-Daca A., Gaj B., i inni, Ćwiczenia z retoryki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2010 • Dietrich C., Retoryka – sztuka przekonywania, Wyd. BC Edukacja, Warszawa 2008. • Fish S., Szahaj A. (red.), Rorty R. (wstęp do wydania pol.), Interpretacja, retoryka, polityka. Eseje wybrane, Universitas
6	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna w pogłębionym stopniu wybrane elementy historii retoryki K_W05 P7U_WK P7S_WG, W08 P7U_W P7S_WG, P7S_WK</p> <p>W2, zna w pogłębionym stopniu podstawowe pojęcia retoryki, tj. dyskurs, działanie perswazyjne K_W03 P7U_W P7S_WG, P7S_WK</p> <p>W3, zna i rozumie w pogłębionym stopniu znaczenie aktywności perswazyjnej oraz zasady racjonalnej dyskusji we współczesnym świecie społecznym K_W09 P7U_W P7S_WG, P7S_WK</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi formułować oceny skuteczności działania perswazyjnego, trafnie oceniać jakość argumentacji, kompetencje interlokutora i poziom dyskusji K_U01 P7U_U P7S_UW; K_U06 P7U_U P7S_UK</p> <p>U2, potrafi przygotować prace pisemne opracowujące zagadnienia z obszaru retoryki i wystąpienia ustne K_U02 P7U_U P7S_UW, K_U07 P7U_U P7S_UW, P7S_UK</p> <p>U3, potrafi aktywnie uczestniczyć w publicznych dyskusjach, panelach i konferencjach K_U09 P7U_U P7S_UW, P7S_UU, K_U14 P7U_U P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, ma świadomość odpowiedzialności i społecznych konsekwencji stosowania elementów retoryki i erystyki, a także granic skuteczności jej zastosowań K_K01 P7U_K P7S_KK, K_K02 P7U_K P7S_KO, P7S_KK</p>
7	Zakres tematów	<ul style="list-style-type: none"> • Czym jest retoryka? • Diachronia retoryki • Synchronia retoryki • Intertekstualność • „Interpretacja, retoryka, polityka” (Stanley Fish) • „Inwencja, dyspozycja, elokucja” (Manuel Maria Carrilho 53) • Działanie (actio) • „Teoria działania komunikacyjnego” (Jürgen Habermas)

		<ul style="list-style-type: none"> • Retoryka in praxis • Analiza i interpretacja tekstu; • Referat poglądów i praktyk retorek i retorów; • Power Point Presentation.
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena odpowiedzi na zaliczeniu, ocena merytoryczna udziału w dyskusji

Filozofia przyrody: 4 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Filozofia przyrody
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30h, h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 1h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 31h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30h Przygotowanie się do egzaminu 59 h Łączna liczba godzin niekontaktowych 89h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 3</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS 4</p>
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>Egzamin pisemny: Zna historyczny rozwój filozofii przyrody, główne jej koncepcje i relacje filozofii przyrody do nauk przyrodniczych. K_W01, K_W04, P7U_W, P75_WG</p> <p>Egzamin pisemny: Zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu filozofii przyrody i potrafi ją stosować ze zrozumieniem. K_W03, K_U03, P7U_W, P75_WG</p> <p>Egzamin pisemny: Zna i rozumie w pogłębionym stopniu podstawowe spory w filozofii przyrody, metody ich rozstrzygnięcia oraz znaczenie rezultatów nauk przyrodniczych dla formułowanych tez filozoficznych; K_W07, P7U_W, P75_WG</p> <p>Egzamin pisemny: Potrafi sformułować i krytycznie przeanalizować wybrane problemy filozofii przyrody i nauk przyrodniczych. K_U01, P7U_U, P75_UW</p> <p>Egzamin pisemny i praca pisemna: Potrafi samodzielnie napisać pracę naukową z filozofii przyrody wykorzystując wyselekcjonowane</p>

		<p>i przeanalizowane krytycznie informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych; K_U07, K_U02, P7U_U, P75_UW, P75_UK</p> <p>Aktywność na zajęciach: Jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z dziedziny nauk przyrodniczych, jej ciągłej aktualizacji i śledzenia najnowszych osiągnięć naukowych. K_K01, P7U_K, P7S_KK</p>
7	Wymagania wstępne	Znajomość historii filozofii na poziomie licencjatu, znajomość matematyki i fizyki na poziomie szkoły średniej
8	Opis	<p>Celem kursu jest zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami filozofii przyrody od czasów starożytnych po teorię nauki współczesnej:</p> <ul style="list-style-type: none"> • problem elementarnych składników materii • natura czasu i przestrzeni • przyczynowość, determinizm i indeterminizm • problem matematyczności przyrody • podstawowe założenia filozoficzne nauk empirycznych • filozoficzne interpretacje teorii naukowych
9	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • M. Heller, Filozofia przyrody. Zarys historyczny, Kraków 2006 • M. Heller, T. Pabjan, Elementy filozofii przyrody, Tarnów 2007 • A. Łukasik, Filozofia atomizmu. Atomistyczny model świata w filozofii przyrody, fizyce klasycznej i współczesnej a problem elementarności, Lublin 2006 • A. Łukasik, Filozoficzne zagadnienia mechaniki kwantowej, Lublin 2017
10	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna historyczny rozwój filozofii przyrody, główne jej koncepcje i relacje filozofii przyrody do nauk przyrodniczych. K_W01, K_W04, P7U_W, P75_WG</p> <p>W2, zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu filozofii przyrody i potrafi ją stosować ze zrozumieniem. K_W03, K_U03, P7U_W, P75_WG</p> <p>W3, zna i rozumie w pogłębionym stopniu podstawowe spory w filozofii przyrody, metody ich rozstrzygnięcia oraz znaczenie rezultatów nauk przyrodniczych dla formułowanych tez filozoficznych. K_W07, P7U_W, P75_WG</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi sformułować i krytycznie przeanalizować wybrane problemy filozofii przyrody i nauk przyrodniczych. K_U01, P7U_U, P75_UW</p> <p>U2, potrafi samodzielnie napisać pracę naukową z filozofii przyrody wykorzystując wyselekcjonowane i przeanalizowane krytycznie</p>

		<p>informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych. K_U07, K_U02, P7U_U, P75_UW, P75_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z dziedziny nauk przyrodniczych, jej ciągłej aktualizacji i śledzenia najnowszych osiągnięć naukowych. K_K01, P7U_K, P7S_KK</p>
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Egzamin, aktywność na zajęciach
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • M. Heller, Filozofia przyrody. Zarys historyczny, Kraków 2006 • M. Heller, T. Pabjan, Elementy filozofii przyrody, Tarnów 2007 • A. Łukasik, Filozofia atomizmu. Atomistyczny model świata w filozofii przyrody, fizyce klasycznej i współczesnej a problem elementarności, Lublin 2006 • A. Łukasik, Filozoficzne zagadnienia mechaniki kwantowej, Lublin 2017
6	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna historyczny rozwój filozofii przyrody, główne jej koncepcje i relacje filozofii przyrody do nauk przyrodniczych. K_W01, K_W04, P7U_W, P75_WG</p> <p>W2, zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię z zakresu filozofii przyrody i potrafi ją stosować ze zrozumieniem. K_W03, K_U03, P7U_W, P75_WG</p> <p>W3, zna i rozumie w pogłębionym stopniu podstawowe spory w filozofii przyrody, metody ich rozstrzygnięcia oraz znaczenie rezultatów nauk przyrodniczych dla formułowanych tez filozoficznych. K_W07, P7U_W, P75_WG</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi sformułować i krytycznie przeanalizować wybrane problemy filozofii przyrody i nauk przyrodniczych. K_U01, P7U_U,</p>

		<p>P75_UW</p> <p>U2, potrafi samodzielnie napisać pracę naukową z filozofii przyrody wykorzystując wyselekcjonowane i przeanalizowane krytycznie informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych. K_U07, K_U02, P7U_U, P75_UW, P75_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z dziedziny nauk przyrodniczych, jej ciągłej aktualizacji i śledzenia najnowszych osiągnięć naukowych. K_K01, P7U_K, P7S_KK</p>
7	Zakres tematów	<ul style="list-style-type: none"> • problem elementarnych składników materii • natura czasu i przestrzeni • przyczynowość, determinizm i indeterminizm • problem matematyczności przyrody • podstawowe założenia filozoficzne nauk empirycznych • filozoficzne interpretacje teorii naukowych
8	Metody i kryteria oceniania	egzamin pisemny, praca pisemna, ocena znajomości tematyki, aktywność na zajęciach

Filozofia języka: 3 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Filozofia języka
2	Kod Erasmus	
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego)</p> <p>Wykład 30 h, 1 ECTS</p> <p>Konsultacje i egzamin 12 h,</p> <p>łącznie liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 42</p> <p>Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,4</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta)</p> <p>Studiowanie literatury 30</p> <p>Przygotowanie się do egzaminu 18</p> <p>łącznie liczba godzin niekontaktowych 48</p> <p>Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,6</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS 3</p>
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>W1, egzamin ustny</p> <p>W2, egzamin ustny</p> <p>W3, egzamin ustny</p> <p>U1, egzamin ustny</p>

		<p>U2, egzamin ustny U3, egzamin ustny</p> <p>K1, egzamin ustny K2, egzamin ustny K3, egzamin ustny</p>
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	<p>Zajęcia poświęcone są filozofii języka. Położony będzie nacisk na związki refleksji nad językiem z klasyczną problematyką filozoficzną, w szczególności na związki z metafizyką (ontologią) oraz epistemologią. Przedstawiona będzie również problematyka budowy teorii języka, w tym podstawowe zagadnienia składni, semantyki i pragmatyki językowej. Następnie zwrócimy uwagę na problemy filozoficzne generowane przez refleksję swoiście językową, np. jakiego rodzaju bytami są (jeśli są) znaczenia, jak/gdzie istnieją itp.</p>
9	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • R. Carnap, Obalenie metafizyki przez logiczną analizę języka. • G. Moore, Czym jest analiza. • W. Quine, O tym, co istnieje. • W. Quine, Dwa dogmaty empiryzmu. • D. Davidson, Metoda prawdy w metafizyce. • E. Gellner, Słowa i rzeczy, fragment. • G. Frege, Sens i znaczenie. • Tarski, Pojęcie prawdy w językach nauk dedukcyjnych. • D. Davidson, O pojęciu schematu pojęciowego. • R. Jennings, Przekład, interpretacja i rozumienie. • R. Trigg, Rozum a zaangażowanie, fragment • B.L. Whorf, Języki i logika. • K. Ajdukiewicz, Obraz świata i aparatura pojęciowa. • T. Kotarbiński, O postawie reistycznej czyli konkretystycznej. • K. Ajdukiewicz, Reizm. • J. Szymura, Jak klasyfikować teorie prawdy. Próba nowej typologii. • J. Austin, Performatywy i wypowiedzi konstatające. • J. Searle, Czynności mowy, fragment. • P. Grice, Logika i konwersacja. • Davidson, Szaleństwo prób definiowania prawdy.
10	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna i rozumie w pogłębionym stopniu miejsce i znaczenie filozofii języka w systemie nauk filozoficznych, a także jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną, a także podstawowe metody badań naukowych, zasady formułowania i uzasadniania hipotez, K_W02 P7U_W P7S_WG, P7S_WK</p> <p>W2, zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię filozofii</p>

		<p>języka, a także możliwości stosowania tejże terminologii do rozwiązywania złożonych problemów natury teoretycznej i praktycznej, K_W03, P7U_W P7S_WG</p> <p>W3, zna i rozumie w pogłębionym stopniu najważniejsze koncepcje, teorie, terminologię i metodologie z zakresu filozofii języka, K_W06 P7U_W P7S_WG</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi sprawnie komunikować się w języku specjalistycznym w obszarze zagadnień dotyczących filozofii języka, K_U03 P7U_U P7S_UK</p> <p>U2, potrafi merytorycznie argumentować w dyskusjach dotyczących zagadnień filozofii języka, z wykorzystaniem poglądów innych autorów, a także ocenić kontrargumenty i udzielić na nie odpowiedzi K_U06 P7U_U P7S_UK</p> <p>U3, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę tekstów z zakresu filozofii języka, ocenić ich doniosłość filozoficzną oraz umieścić je we właściwym kontekście historyczno-kulturowym, K_U02, P7U_U, P7S_UW</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z zakresu filozofii języka, jej ustawicznego uzupełniania i korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty, a także do przejawiania postawy konstruktywnego krytycyzmu w dyskusjach K_K01 P7U_K P7S_KK</p> <p>K2, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii języka wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem filozofii i filozofowaniem K_K04 P7U_K P7S_KO, P7S_KK</p> <p>K3, jest gotów do przestrzegania przyjętych w środowisku naukowym norm postępowania, w szczególności zasad etyki zawodowej, a także dbania o dorobek i tradycje zawodu K_K05 P7U_K P7S_KR</p>
11	Praktyki zawodowe	

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny

		W4.egzamin ustny U1, egzamin ustny U2, egzamin ustny U3, egzamin ustny K1, egzamin ustny K2, egzamin ustny K3, egzamin ustny
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwi aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • R. Carnap, Obalenie metafizyki przez logiczną analizę języka. • G. Moore, Czym jest analiza. • W. Quine, O tym, co istnieje. • W. Quine, Dwa dogmaty empiryzmu. • D. Davidson, Metoda prawdy w metafizyce. • E. Gellner, Słowa i rzeczy, fragment. • G. Frege, Sens i znaczenie. • Tarski, Pojęcie prawdy w językach nauk dedukcyjnych. • D. Davidson, O pojęciu schematu pojęciowego. • R. Jennings, Przekład, interpretacja i rozumienie. • R. Trigg, Rozum a zaangażowanie, fragment • B.L. Whorf, Języki i logika. • K. Ajdukiewicz, Obraz świata i aparatura pojęciowa. • T. Kotarbiński, O postawie reistycznej czyli konkretystycznej. • K. Ajdukiewicz, Reizm. • J. Szymura, Jak klasyfikować teorie prawdy. Próba nowej typologii. • J. Austin, Performatywy i wypowiedzi konstatające. • J. Searle, Czynności mowy, fragment. • P. Grice, Logika i konwersacja. • D. Davidson, Szaleństwo prób definiowania prawdy.
6	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna i rozumie w pogłębionym stopniu miejsce i znaczenie filozofii języka w systemie nauk filozoficznych, a także jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną, a także podstawowe metody badań naukowych, zasady formułowania i uzasadniania hipotez K_W02.</p> <p>W2, zna i rozumie w pogłębionym stopniu terminologię filozofii języka, a także możliwości stosowania tejże terminologii do rozwiązywania złożonych problemów natury teoretycznej i praktycznej K_W03</p>

		<p>W3, zna i rozumie w pogłębionym stopniu najważniejsze koncepcje, teorie, terminologię i metodologie z zakresu filozofii języka K_W06</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi sprawnie komunikować się w języku specjalistycznym w obszarze zagadnień dotyczących filozofii języka K_U03</p> <p>U2, potrafi merytorycznie argumentować w dyskusjach dotyczących zagadnień filozofii języka, z wykorzystaniem poglądów innych autorów, a także ocenić kontrargumenty i udzielić na nie odpowiedzi K_U06</p> <p>U3, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę tekstów z zakresu filozofii języka, ocenić ich doniosłość filozoficzną oraz umieścić je we właściwym kontekście historyczno-kulturowym, K_U02, P7U_U, P7S_UW</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z zakresu filozofii języka, jej ustawicznego uzupełniania i korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty, a także do przejawiania postawy konstruktywnego krytycyzmu w dyskusjach K_K01</p> <p>K2, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii języka wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem filozofii i filozofowaniem K_K04</p> <p>K3, jest gotów do przestrzegania przyjętych w środowisku naukowym norm postępowania, w szczególności zasad etyki zawodowej, a także dbania o dorobek i tradycje zawodu K_K05</p>
7	Zakres tematów	<p>- Język i metoda filozofii Początki filozofii analitycznej, idea analizy, filozofia lingwistyczna, filozofia języka a lingwistyka.</p> <p>- Język i metafizyka Metafizyka jako błąd językowy, realizm i antyrealizm metafizyczny, zobowiązania ontologiczne, reizm, reifikacja, uniwersalia, światy możliwe.</p> <p>- Język i epistemologia Dane zmysłowe, realizm i antyrealizm epistemologiczny, filozofia zdrowego rozsądku, relatywizm językowy, analityczność i syntetyczność, spór o naturę prawdy.</p> <p>- Komunikacja</p>

		<p>Czynności mowy, implikatury, presupozycje, rozumienie i budowanie wypowiedzi, modele komunikowania, mówienie a myślenie.</p> <p>- Odniesienie Odniesienie a znaczenie, teorie odniesienia, okazjonalność, anafory, paradoksy samoodniesienia, semantyczna definicja prawdy.</p> <p>- Znaczenie Znaczenie a użycie, metafory, prawda i znaczenie, warunkowoprawdziwościowa teoria znaczenia, justyfikacjonistyczna teoria znaczenia, inne teorie, synonimiczność, znaczenie – przekład – interpretacja, przekład radykalny i interpretacja radykalna, niezdeteminowanie przekładu i interpretacji, problem znaczenia imion własnych.</p> <p>- Składnia Gramatyka szkolna a zadania teorii składni, składnia języków rachunków logicznych, gramatyki skończenia stanowe, gramatyki struktur frazowych, struktury powierzchniowe a struktury głębokie.</p> <p>- Formalne modele języka Języki rachunków logicznych a język potoczny, paradoksy implikacji, znaczenie spójników, problem poprawności wnioskowań, język a komunikacja.</p>
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena odpowiedzi na egzaminie pisemnym, ocena stopnia rozumienia problematyki

Współczesne koncepcje świadomości: 3 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Współczesne koncepcje świadomości
2	Kod Erasmus	
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl

5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 15 h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 45 Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,5</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30 Przygotowanie się do egzaminu 15 Łączna liczba godzin niekontaktowych 45 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,5</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS 3</p>
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny U1, ocena udziału w dyskusji U2, ocena udziału w dyskusji K1, ocena udziału w dyskusji
7	Wymagania wstępne	Do wymagań wstępnych należy znajomość podstawowych odróżnień ontologicznych, epistemologicznych, antropologicznych oraz odbyte zajęcia z filozofii umysłu.
8	Opis	Wykład ma na celu zapoznanie studentów ze współczesnymi koncepcjami świadomości, wraz z przedstawieniem własnego stanowiska. Niezbędne pozostaje wprowadzenie z zakresu ontologii, czyli przedstawienie podstawowych modusów istnienia, bycia jakimś i czymś każdego bytu. W tym planie będzie prezentowana struktura człowieka (ogólniej: podmiotu) oraz podstawowe rozstrzygnięcia epistemologiczne, aby znaleźć topos dla świadomości. Dopiero w tak szerokim planie realizowany będzie przegląd rozmaitych (współczesnych) koncepcji świadomości
9	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • J. Bremer, Jak to jest być świadomym: analityczne teorie umysłu a problem neuronalnych podstaw świadomości. Warszawa 2005. • D. Chalmers, The Conscious Mind. In Search of a Fundamental Theory, Oxford Univ Press, 1996. • A. Chmielecki, Podstawy psychoniki. Ku alternatywie dla cognitive science, IFiS PAN, 2013. • P. S. Churchland, Czy neurobiologia potrafi nas nauczyć czegoś o świadomości? • A. Damasio, Tajemnica świadomości. Jak ciało i emocje współtworzą świadomość, tłum. M. Karpiński. Poznań 2000. • D. Dennett, Content and Consciousness, London and New York, 1986. • F. Dretske, Naturalizowanie umysłu, tłum. B. Świątczak, Warszawa 2004. • C. McGinn, The Problem of Consciousness. Essays Towards a

		<p>Resolution, Oxford UK & Cambridge USA 1991.</p> <ul style="list-style-type: none"> • T. Nagel, Widok znikąd, tłum. C. Ciesielski, Warszawa 1997. • J. Searle, Umysł na nowo odkryty, tłum. T. Baszniak, PIW, Warszawa 1999. • M. Tye, Ten Problems of Consciousness. A Representational Theory of Phenomenal Mind, A Bradford Book, MIT Press, 1995
10	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, w pogłębiony sposób zna terminologię filozoficzną z obszaru współczesnych koncepcji świadomości i stosuje ją do problematyki świadomości. K_W03, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W2, w pogłębiony sposób rozumie relacje między obszarem filozoficznymi koncepcjami świadomości a innymi dziedzinami wiedzy, a szczególnie psychologią i socjologią. K_W08, P7U_W, P7S_WG</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych, podejmujących tematykę związaną ze współczesnymi koncepcjami świadomości. K_U02, P7U_U, P7S_UW</p> <p>U2, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę treści współczesnych koncepcji świadomości, ocenić ich doniosłość oraz umieścić je we właściwym kontekście akademickim i kulturowym. K_U08, P7U_U, P7S_UW, P7S_UU</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z współczesnych koncepcji świadomości nauki wraz z informowaniem o korzyściach związanych z posiadaniem takiej wiedzy. K_K04, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK</p>
11	Praktyki zawodowe	

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>W1, egzamin ustny</p> <p>W2, egzamin ustny</p> <p>U1, ocena udziału w dyskusji</p> <p>U2, ocena udziału w dyskusji</p> <p>K1, ocena udziału w dyskusji</p>
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, klasyczna metoda problemowa, dyskusja

4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • J. Bremer, Jak to jest być świadomym: analityczne teorie umysłu a problem neuronalnych podstaw świadomości. Warszawa 2005. • D. Chalmers, The Conscious Mind. In Search of a Fundamental Theory, Oxford Univ Press, 1996. • A. Chmielecki, Podstawy psychoniki. Ku alternatywie dla cognitive science, IFiS PAN, 2013. • P. S. Churchland, Czy neurobiologia potrafi nas nauczyć czegoś o świadomości? • A. Damasio, Tajemnica świadomości. Jak ciało i emocje współtworzą świadomość, tłum. M. Karpiński. Poznań 2000. • D. Dennett, Content and Consciousness, London and New York, 1986. • F. Dretske, Naturalizowanie umysłu, tłum. B. Świątczak, Warszawa 2004. • C. McGinn, The Problem of Consciousness. Essays Towards a Resolution, Oxford UK & Cambridge USA 1991. • T. Nagel, Widok znikąd, tłum. C. Ciesielski, Warszawa 1997. • J. Searle, Umysł na nowo odkryty, tłum. T. Baszniak, PIW, Warszawa 1999. • M. Tye, Ten Problems of Consciousness. A Representational Theory of Phenomenal Mind, A Bradford Book, MIT Press, 1995

6	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, w pogłębiony sposób zna terminologię filozoficzną z obszaru współczesnych koncepcji świadomości i stosuje ją do problematyki świadomości. K_W03, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W2, w pogłębiony sposób rozumie relacje między obszarem filozoficznymi koncepcjami świadomości a innymi dziedzinami wiedzy, a szczególnie psychologią i socjologią. K_W08, P7U_W, P7S_WG</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych, podejmujących tematykę związaną ze współczesnymi koncepcjami świadomości. K_U02, P7U_U, P7S_UW</p> <p>U2, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę treści współczesnych koncepcji świadomości, ocenić ich doniosłość oraz umieścić je we właściwym kontekście akademickim i kulturowym. K_U08, P7U_U, P7S_UW, P7S_UU</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z współczesnych koncepcji świadomości nauki wraz z informowaniem o korzyściach związanych z posiadaniem takiej wiedzy. K_K04, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK</p>
7	Zakres tematów	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie: podstawowe modusy istnienia. • Struktura człowieka jako podmiotu w ujęciu ontologicznym. • Struktura człowieka jako podmiotu w ujęciu epistemologicznym. • Topos świadomości. • Współczesne koncepcje świadomości: D. Chalmers, A. Damasio, F. Dretske, T. Nagel, J. Searle i in.
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena odpowiedzi na egzaminie, ocena stopnia rozumienia problematyki, ocena udziału w dyskusji

Współczesne teorie działania: 3 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Współczesne teorie działania
2	Kod Erasmus	
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl

5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 15 h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 45 Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,5</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30 Przygotowanie się do egzaminu 15 Łączna liczba godzin niekontaktowych 45 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,5</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS 3</p>
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, egzamin pisemny, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Przedmiot prezentuje najważniejsze teorie działania sformułowane w filozofii dwudziestowiecznej i najnowszej. Omawiane są zarówno zagadnienia dotyczące struktury działania w aspekcie formalnym i materialnym, jak również aksjologiczne uwarunkowania działania.
9	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • Krzysztof Saja, Etyka normatywna. Między konsekwencjalizmem i deontologią, Universitas, Kraków 2015. • Leszek Kopciuch, Wolność a wartości. Max Scheler – Nicolai Hartmann – Dietrich von Hildebrand – Hans Reiner, Lublin 2010 • Harry G. Frankfurt, Wolność woli i pojęcie osoby, tłum. J. Nowotniak, [w:] J. Hołówka (red.). Filozofia moralności. Postanowienie i odpowiedzialność moralna, Aletheia, Warszawa 1997, s. 21-39. • Ted A. Warfield, Kompatybilizm i inkompatabilizm. Wybrane argumenty, tłum. M. Polanowska i M. Iwanicki, „Roczniki Filozoficzne” 2006, t. LIV, nr 1, s. 217-239. • Roman Ingarden, O odpowiedzialności i jej podstawach ontycznych, tłum. A. Węgrzecki, [w:] R. Ingarden, Książeczka o człowieku, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1987, punkt V-IX [dla chętnych całość]. • Hans Jonas, Zasada odpowiedzialności. Etyka dla cywilizacji technologicznej, tłum. M. Klimowicz, Platan, Kraków 1996, s. 21-41, 167-196, [dla chętnych: 221-232]

		<ul style="list-style-type: none"> • Dieter Birnbacher, Odpowiedzialność za przyszłe pokolenia, tłum. B. Andrzejewski, P. Jackowski, Oficyna Naukowa, Warszawa 1999, rozdz. 1, 5, 6. • Władysław Stróżewski, Dialektyka twórczości, PWM, Warszawa 1983, s. 11-17, 37-54 [dla chętnych 54-76]. • Stanisław Popek, Człowiek jako jednostka twórcza, Wyd. UMCS, Lublin 2003, s. 13-24, [dla chętnych 57-101]. • Max Horkheimer, Krytyka instrumentalnego rozumu (wyd. oddzielne lub w zbiorze Społeczna funkcja filozofii), rozdział 1: Środki i cele. • Jürgen Habermas, Teoria i praktyka. Wybór pism, red. Z. Krasnodębski, PIW Warszawa 1983, rozdziały: Dogmatyzm, rozum i decyzja – teoria i praktyka w cywilizacji naukowej, s. 370-401. • Jürgen Habermas: Teoria działania komunikacyjnego, t. 1: Racjonalność działania a racjonalność społeczna, tłum. A. M. Kaniowski, PWN, Warszawa 1999, s. 144-145, 177-190.
10	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, ma pogłębioną wiedzę na temat głównych współczesnych filozoficznych koncepcji działania oraz występujących w tym obszarze trendów rozwojowych: koncepcje fenomenologiczne, analityczne, utylitaryzm, hedonizm; szkoła frankfurcka, pragmatyzm K_W03, K_W04, K_W06, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W2, zna w pogłębionym stopniu i rozumie aksjologiczne i etyczne aspekty ludzkiego działania: moralność, skuteczność, estetyczność, ekonomiczność. K_W06, K_W15, P7U_W, P7S_WG. P7S_WK</p> <p>W3, ma pogłębioną wiedzę na temat powiązań filozoficznych teorii działania z naukami szczegółowymi. K_W03, P7U_W, P7S_WG</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę z wykorzystaniem mediów tradycyjnych i najnowszych; potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę w krytycznej analizie ludzkiego działania i jego wytworów wykorzystując różne media. K_U02, P7U_U, P7S_UW</p> <p>U2, potrafi przygotować wystąpienia ustne z zakresu problematyki dotyczącej ludzkiego działania. K_U07, P7U_U, P7S_UW, P7S_UK</p> <p>U3, potrafi wyrażać swoje poglądy w sposób uporządkowany i zrozumiały dla odbiorcy. K_U05, P7U_U, P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, rozumie potrzebę ciągłego powiększania i wzbogacania swojej</p>

		wiedzy i umiejętności. K_K01, P7U_K, P7S_KK K2, docenia wartość i potrzebę aktywnego uczestnictwa w życiu kulturalnym i społecznym, z wykorzystaniem posiadanej wiedzy na temat mechanizmów ludzkiego działania. K_K03, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK
11	Praktyki zawodowe	

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, egzamin pisemny, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, dyskusja, prezentacje
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • Krzysztof Saja, Etyka normatywna. Między konsekwencjalizmem i deontologią, Universitas, Kraków 2015. • Leszek Kopciuch, Wolność a wartości. Max Scheler – Nicolai Hartmann – Dietrich von Hildebrand – Hans Reiner, Lublin 2010 • Harry G. Frankfurt, Wolność woli i pojęcie osoby, tłum. J. Nowotniak, [w:] J. Hołówka (red.). Filozofia moralności. Postanowienie i odpowiedzialność moralna, Aletheia, Warszawa 1997, s. 21-39. • Ted A. Warfield, Kompatybilizm i inkompatybilizm. Wybrane argumenty, tłum. M. Polanowska i M. Iwanicki, „Roczniki Filozoficzne” 2006, t. LIV, nr 1, s. 217-239. • Roman Ingarden, O odpowiedzialności i jej podstawach ontycznych, tłum. A. Węgrzecki, [w:] R. Ingarden, Książeczka o człowieku, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1987, punkt V-IX [dla chętnych całość]. • Hans Jonas, Zasada odpowiedzialności. Etyka dla cywilizacji technologicznej, tłum. M. Klimowicz, Platan, Kraków 1996, s. 21-41, 167-196, [dla chętnych: 221-232] • Dieter Birnbacher, Odpowiedzialność za przyszłe pokolenia, tłum. B. Andrzejewski, P. Jackowski, Oficyna Naukowa, Warszawa 1999, rozdz. 1, 5, 6. • Władysław Stróżewski, Dialektyka twórczości, PWM, Warszawa

		<p>1983, s. 11-17, 37-54 [dla chętnych 54-76].</p> <ul style="list-style-type: none"> • Stanisław Popek, Człowiek jako jednostka twórcza, Wyd. UMCS, Lublin 2003, s. 13-24, [dla chętnych 57-101]. • Max Horkheimer, Krytyka instrumentalnego rozumu (wyd. oddzielne lub w zbiorze Społeczna funkcja filozofii), rozdział 1: Środki i cele. • Jürgen Habermas, Teoria i praktyka. Wybór pism, red. Z. Krasnodębski, PIW Warszawa 1983, rozdziały: Dogmatyzm, rozum i decyzja – teoria i praktyka w cywilizacji naukowej, s. 370-401. • Jürgen Habermas: Teoria działania komunikacyjnego, t. 1: Racjonalność działania a racjonalność społeczna, tłum. A. M. Kaniowski, PWN, Warszawa 1999, s. 144-145, 177-190.
6	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, ma pogłębioną wiedzę na temat głównych współczesnych filozoficznych koncepcji działania oraz występujących w tym obszarze trendów rozwojowych: koncepcje fenomenologiczne, analityczne, utylitaryzm, hedonizm; szkoła frankfurcka, pragmatyzm. K_W03, K_W04, K_W06, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W2, zna w pogłębionym stopniu i rozumie aksjologiczne i etyczne aspekty ludzkiego działania: moralność, skuteczność, estetyczność, ekonomiczność. K_W06, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W3, ma pogłębioną wiedzę na temat powiązań filozoficznych teorii działania z naukami szczegółowymi. K_W03, K_W15, P7U_W, P7S_WG, P7S_Wk</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę z wykorzystaniem mediów tradycyjnych i najnowszych; potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę w krytycznej analizie ludzkiego działania i jego wytworów wykorzystując różne media. K_U02, P7U_U, P7S_UW</p> <p>U2, potrafi przygotować wystąpienia ustne z zakresu problematyki dotyczącej ludzkiego działania. K_U07, P7U_U, P7S_UW, P7S_UK</p> <p>U3, potrafi wyrażać swoje poglądy w sposób uporządkowany i zrozumiały dla odbiorcy. K_U05, P7U_U, P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, rozumie potrzebę ciągłego powiększania i wzbogacania swojej wiedzy i umiejętności. K_K01, P7U_K, P7S_KK</p> <p>K2, docenia wartość i potrzebę aktywnego uczestnictwa w życiu</p>

		kulturalnym i społecznym, z wykorzystaniem posiadanej wiedzy na temat mechanizmów ludzkiego działania. K_K03, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK
7	Zakres tematów	<ul style="list-style-type: none"> • Systematyczna analiza działania • Wartości a działanie. • Działanie kreatywne • Działanie komunikacyjne • Racjonalność instrumentalna • Działanie a wolność • Ujęcia fenomenologiczne • Ujęcia analityczne. • Teoria krytyczna działania.
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena odpowiedzi na egzaminie pisemnym, ocena merytoryczna udziału w dyskusji

Aksjologia: 3 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Aksjologia
2	Kod Erasmus	
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 15 h, łącznie liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 45 Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,5</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 15 Przygotowywanie się do zajęć dydaktycznych 15 Przygotowanie się do egzaminu 15 łącznie liczba godzin niekontaktowych 45 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,5</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS 3</p>
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji</p>

7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Celem zajęć (wykładu) jest wprowadzenie studentów w problematykę historii aksjologii oraz terminologię współczesnej aksjologii zapoznanie z głównymi koncepcjami, dziedzinami i pojęciami aksjologii.
9	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • W. Stróżewski, Transcendentalia i wartości, [w:] tenże, Istnienie i wartość, Kraków 1981. • H. Buczyńska-Garewicz, Uczucia i rozum w świecie wartości, Wrocław 1975. • J. Lipiec, Świat wartości, Kraków 2001. • L. Hostyński, Wartości użyteczne, Lublin 1998. • F. Brentano: O źródle poznania moralnego, tł. Cz. Porębski, Warszawa 1989.
10	Efekty uczenia się	<p>W1, zna najważniejsze koncepcje aksjologiczne (neokantyzm, użyteczność, materialna etyka wartości, aksjologia polska i in.) K_W04; P7U_W; P7S_WG</p> <p>W2, w pogłębionym stopniu charakteryzuje stanowiska poruszające problematykę wartości oraz wartościowania z różnych okresów filozofii: starożytnej, średniowiecznej, nowożytnej i współczesnej K_W05; P7U_W; P7S_WG</p> <p>W3, posiada pogłębioną wiedzę na temat interdyscyplinarnego charakteru zagadnień aksjologicznych: moralnego, estetycznego, poznawczego, ekonomicznego, religijnego K_W08, K_W14; P7U_W; P7S_WG; P7S_WK</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi ustalać miejsce wartości użytecznych w kontekście wybranych hierarchii wartości oraz zaproponować i uzasadnić własną hierarchię wartości K_U01; P7U_U; P7S_UW</p> <p>U2, potrafi diagnozować i omawiać wybrane problemy współczesnych konfliktów kulturowych o podłożu aksjologicznym K_U04; P7U_U; P7S_UW; P7S_UO</p> <p>U3, potrafi zająć merytoryczne stanowisko w dyskusji poświęconej zagadnieniom teorii wartości, a w szczególności wartościowania K_U14; P7U_U; P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, docenia znaczenie poszczególnych koncepcji aksjologicznych w rozwiązywaniu aktualnych problemów aksjologicznych K_K03; P7U_K; P7S_KO</p>

		K2, docenia miejsce aksjologii w procesie kształcenia filozoficznego oraz pracy badawczej i analitycznej filozofa K_K05; P7U_K; P7S_KR
11	Praktyki zawodowe	

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • W. Stróżewski, Transcendentalia i wartości, [w:] tenże, Istnienie i wartość, Kraków 1981. • H. Buczyńska-Garewicz, Uczucia i rozum w świecie wartości, Wrocław 1975. • J. Lipiec, Świat wartości, Kraków 2001. • L. Hostyński, Wartości użyteczne, Lublin 1998. • F. Brentano: O źródle poznania moralnego, tł. Cz. Porębski, Warszawa 1989.
6	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna najważniejsze koncepcje aksjologiczne (neokantyzm, użyteczność, materialna etyka wartości, aksjologia polska i in.) K_W04; P7U_W; P7S_WG</p> <p>W2, w pogłębionym stopniu charakteryzuje stanowiska poruszające problematykę wartości oraz wartościowania z różnych okresów filozofii: starożytnej, średniowiecznej, nowożytnej i współczesnej K_W05; P7U_W; P7S_WG</p> <p>W3, posiada pogłębioną wiedzę na temat interdyscyplinarnego charakteru zagadnień aksjologicznych: moralnego, estetycznego, poznawczego, ekonomicznego, religijnego K_W08; P7U_W; P7S_WG; P7S_WK</p> <p>Umiejętności:</p>

		<p>U1, potrafi ustalać miejsce wartości użytecznych w kontekście wybranych hierarchii wartości oraz zaproponować i uzasadnić własną hierarchię wartości K_U01; P7U_U; P7S_UW</p> <p>U2, potrafi diagnozować i omawiać wybrane problemy współczesnych konfliktów kulturowych o podłożu aksjologicznym K_U04; P7U_U; P7S_UW; P7S_UO</p> <p>U3, potrafi zająć merytoryczne stanowisko w dyskusji poświęconej zagadnieniom teorii wartości, a w szczególności wartościowania K_U14; P7U_U; P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, docenia znaczenie poszczególnych koncepcji aksjologicznych w rozwiązywaniu aktualnych problemów aksjologicznych K_K03; P7U_K; P7S_KO</p> <p>K2, docenia miejsce aksjologii w procesie kształcenia filozoficznego oraz pracy badawczej i analitycznej filozofa K_K05; P7U_K; P7S_KR</p>
7	Zakres tematów	<ul style="list-style-type: none"> • Wprowadzenie do aksjologii cz. I, • Wprowadzenie do aksjologii cz. II • Transcendentalia a wartości cz. I • Transcendentalia a wartości cz. II • Czego nie wiemy o wartościach? cz. I • Czego nie wiemy o wartościach? cz. II • Urzeczywistnianie wartości • Wolność ku wartościom • Wartości użyteczne • Aksjologia Franza Brentana • Dobra a wartości w ujęciu Maxa Schelera • Nicolai Hartmann – stosunek wartości i powinności • Kategorie ważności wg. D. von Hildebranda • Aksjologia ludzkiego istnienia
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena odpowiedzi na egzaminie, ocena stopnia rozumienia problematyki

Filozofia nauki: 2 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Filozofia nauki
2	Kod Erasmus	
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl

5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i zaliczenie 3 h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 33 Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,1</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 20 Przygotowanie się do zaliczenia 7 Łączna liczba godzin niekontaktowych 27 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 0,9</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS 2</p>
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie ustne W2, zaliczenie ustne W3, zaliczenie ustne W4, zaliczenie ustne U1, cena aktywności na zajęciach K1, ocena aktywności na zajęciach
7	Wymagania wstępne	Zalecana znajomość podstaw logiki pragmatycznej i logiki formalnej.
8	Opis	Kurs podejmuje problematykę kryterium naukowości teorii naukowych. Uczestnicy zostają zapoznani z rozwojem kryterium demarkacji hipotez naukowych w Kole Wiedeńskim i późniejszych teoriach odnoszących się do osiągnięć jego przedstawicieli. Kurs ma również charakter krytyczny, zostają porównane prezentowane teorie i poddane krytyce.
9	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • Chalmers – Czym jest to co zwiemy nauką?, Wrocław 1993. • J. Such, M. Szcześniak, Filozofia nauki, Poznań 2000. • M. Heller, Filozofia nauki. Wprowadzenie, Kraków 2009. • W. Sady, Spór o racjonalność naukową, Toruń 2013.
10	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna w pogłębionym stopniu znaczenie filozofii nauki w systemie nauk, a także jej specyfikę przedmiotową. Zna zasady formułowania i uzasadniania hipotez. K_W02, P7U_W, P7S_WG, P7S_WK</p> <p>W2, rozumie w pogłębionym stopniu zmiany jakie zaszły w XX wieku w kryterium demarkacji teorii naukowej od nienaukowej. K_W03, P7U_W, P7S_WG; K_W05, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W3, zna w pogłębionym stopniu koncepcje dotyczące dynamiki rozwoju i postępu w nauce przedstawione przez przedstawicieli Koła Wiedeńskiego, Karla Poppera, Thomasa Kuhna, Imre Lakatosa, Larry'ego Laudana, K_W04 , P7U_W P7S_WG; K_W05, P7U_W,</p>

		<p>P7S_WG</p> <p>W4, zna w pogłębionym stopniu terminologię stosowaną przez filozofów nauki do wyjaśniania procesu konstruowania i uzasadniania hipotez naukowych, oraz dynamiki następowania po sobie teorii naukowych, K_W03 P7U_W, P7S_WG</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi sprawnie komunikować się w języku specjalistycznym w obszarze zagadnień dotyczących zmian w rozumieniu dynamiki rozwoju teorii naukowych i postępu nauki K_U03, P7U_U, P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii nauki wraz z informowaniem o korzyściach związanych z posiadaniem wiedzy o dynamice rozwoju teorii naukowych K_K04, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK</p>
11	Praktyki zawodowe	

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>W1, zaliczenie ustne</p> <p>W2, zaliczenie ustne</p> <p>W3, zaliczenie ustne</p> <p>W4, zaliczenie ustne</p> <p>U1, cena aktywności na zajęciach</p> <p>K1, ocena aktywności na zajęciach</p>
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwi aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • Chalmers – Czym jest to co zwiemy nauką?, Wrocław 1993. • J. Such, M. Szcześniak, Filozofia nauki, Poznań 2000. • M. Heller, Filozofia nauki. Wprowadzenie, Kraków 2009. • W. Sady, Spór o racjonalność naukową, Toruń 2013.
6	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna w pogłębionym stopniu znaczenie filozofii nauki w systemie nauk, a także jej specyfikę przedmiotową. Zna zasady formułowania i uzasadniania hipotez. K_W02, P7U_W, P7S_WG, P7S_WK</p> <p>W2, rozumie w pogłębionym stopniu zmiany jakie zaszły w XX wieku w kryterium demarkacji teorii naukowej od nienaukowej. K_W03,</p>

		<p>P7U_W, P7S_WG; K_W05, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W3, zna w pogłębionym stopniu koncepcje dotyczące dynamiki rozwoju i postępu w nauce przedstawione przez przedstawicieli Koła Wiedeńskiego, Karla Poppera, Thomasa Kuhna, Imre Lakatosa, Larry'ego Laudana, K_W04 , P7U_W P7S_WG; K_W05, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W4, zna w pogłębionym stopniu terminologię stosowaną przez filozofów nauki do wyjaśniania procesu konstruowania i uzasadniania hipotez naukowych, oraz dynamiki następowania po sobie teorii naukowych, K_W03 P7U_W, P7S_WG</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi sprawnie komunikować się w języku specjalistycznym w obszarze zagadnień dotyczących zmian w rozumieniu dynamiki rozwoju teorii naukowych i postępu nauki K_U03, P7U_U, P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii nauki wraz z informowaniem o korzyściach związanych z posiadaniem wiedzy o dynamice rozwoju teorii naukowych K_K04, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK</p>
7	Zakres tematów	<ul style="list-style-type: none"> • Zajęcia wprowadzające • Zagadnienia wstępne – czym jest nauka? • Indukcjonizm oraz problem indukcji • Idea falsyfikacji, falsyfikacjonizm wyrafinowany, granice falsyfikacjonizmu • Pozytywizm a realizm • rewolucjach w nauce – Thomas Kuhn • Naukowe programy badawcze i ich metodologia – Imre Lakatos • Anarchizm a filozofia nauki – Paul Feyerabend • Modele racjonalności – Larry Laudan • Problem racjonalności nauki i relatywizm w filozofii nauki. • aktualności problemu demarkacji • Prawda, realizm, instrumentalizm • Realizm niereprezentacyjny • Związki nauki i technologii
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena odpowiedzi na zaliczeniu, ocena stopnia rozumienia problematyki, ocena aktywności na zajęciach

Filozofia Wschodu: 3 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Filozofia Wschodu
---	-------	-------------------

2	Kod Erasmus	
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 3 h, łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 33 Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,1</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 27 Przygotowanie się do zaliczeń i egzaminu 30 łączna liczba godzin niekontaktowych 57 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,9</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS 3</p>
	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>Weryfikacja efektów kształcenia ma charakter dwuetapowy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pierwszy etap zamyka się wraz z zakończeniem zajęć. Etap ten obejmuje: bieżącą znajomość lektur obowiązkowych (odrębny tekst na każde zajęcia), aktywność na zajęciach oraz merytoryczną wartość wypowiedzi, frekwencję na zajęciach (dopuszczalne 2 nieobecności), wynik testu końcowego. • Drugi etap polega na egzaminie ustnym z całości materiału (wykaz zagadnień egzaminacyjnych studenci otrzymują przed egzaminem). <p>Kompetencje o charakterze wiedzy i umiejętności sprawdzane są na obu etapach. Kompetencje społeczne oceniane są głównie na zajęciach w ramach tzw. oceny ciągłej</p>
7	Wymagania wstępne	Zalecana jest znajomość głównych stanowisk i podstawowej terminologii z zakresu ontologii, epistemologii i etyki.
8	Opis	W ramach zajęć studenci zapoznają się z głównymi tradycjami klasycznej filozofii indyjskiej oraz chińskiej. Omówione zostaną bramińskie szkoły filozofii indyjskiej, tj. wedanta, mimansa, sankhja, joga, njaja i waiśeszika. Przedmiotem dyskusji będą główne tezy filozofów buddyjskich. Odrębne zajęcia będą poświęcone podstawom dżinijskiej koncepcji rzeczywistości. Uczestnicy zajęć poznają również poglądy najważniejszych przedstawicieli starożytnej myśli chińskiej. Czytać będą fragmenty tekstów klasycznych (w polskim tłumaczeniu) oraz współczesne opracowania tematu.
9	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • P. Balcerowicz, Historia klasycznej filozofii indyjskiej. Część 1: Początki, nurty analityczne i filozofia przyrody, Warszawa 2003; • P. Balcerowicz, Historia klasycznej filozofii indyjskiej. Część 3: Szkoły niebramińskie – adźiwikizm i dżinizm, Warszawa 2016; • R. Gethin, Podstawy buddyzmu, Kraków 2010; • E. Frauwallner, Historia filozofii indyjskiej, t. 1-2, Warszawa 1990; • W. Halbfass, Indie i Europa. Próba porozumienia na gruncie

		<p>filozoficznym, Kraków 2008;</p> <ul style="list-style-type: none"> • S. Hamilton, Filozofia indyjska. Wprowadzenie, Kraków 2010; • Klasyczna joga indyjska. Jogasutry przypisywane Patańdzalemu i Jogabhaszja, czyli Komentarz do Jogasutr przypisywany Wjasie, tł. i kom. L. Cyboran, Warszawa 20014; • L. Kohn, Taoizm, Kraków 2012; • Księga przemian, tł. i kom. R. Wilhelm, Warszawa 1994; • M. Kudelska (red.), Filozofia Wschodu. Wybór tekstów, Kraków 2002; • Laozi, Księga dao i de z komentarzami Wang Bi, Kraków 2006; • J. Liu, Wprowadzenie do filozofii chińskiej, Kraków 2010; • H. Nakamura, Systemy myślenia ludów Wschodu, Kraków 2005; • S. Radhakrishnan, Filozofia indyjska, t. 1-2, Warszawa 1959; • B. Schwartz, Starożytna myśl chińska, Kraków 2009; • B. Szymańska, Chiński buddyzm chan, Kraków 2009; • B. Szymańska (red.), Filozofia Wschodu, Kraków 2001; • M. Szymański, Zagadnienie jedności i tożsamości istoty świadomej w filozofii buddyzmu indyjskiego, Lublin 2010; • F. Tokarz, Z filozofii indyjskiej kwestie wybrane, t. 1-2, Lublin 1985-1990; • P. Williams, Buddyzm mahajana, Kraków 2000; • Xinzhong Yao, Konfucjanizm, Kraków 2009; • Feng Youlan, Krótka historia filozofii chińskiej, Warszawa 2001; • J. Zapart, Tathagatagarbha. U źródeł koncepcji natury buddy, Kraków 2017; • V. Zotz, Historia filozofii buddyjskiej, Kraków 2007.
10	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, posiada pogłębioną wiedzę na temat filozofii indyjskiej i chińskiej (problematyka, stanowiska i najważniejsze kwestie sporne, główne argumenty) K_W04, K_W06, K_W07, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W2, zna w stopniu pogłębionym poglądy najwybitniejszych przedstawicieli filozofii indyjskiej i chińskiej K_W04, K_W06, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W3, zna w pogłębionym stopniu podstawowe pojęcia charakterystyczne dla filozofii Wschodu oraz stosowną terminologię K_W03, K_W06, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W4, rozumie specyfikę filozofii Wschodu K_W05, K_W09, K_W10, K_W11, P7U_W, P7S_WG, P7S_WK</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę z zakresu historii filozofii Wschodu K_U02, K_U13, P7U_U, P7S_UW, P7S_UU</p>

		<p>U2, potrafi porozumiewać się w obszarze problematyki omawianej na zajęciach, wykorzystując poznaną terminologię K_U03, K_U05, K_U14, P7U_U, P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, ma świadomość różnorodności dziedzictwa kulturowego ludzkości w dziedzinie filozofii, co sprzyja pogłębieniu zrozumienia specyfiki europejskiego dorobku kulturowego K_K02, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK</p> <p>K2, dostrzega rzeczowe związki między filozofią Wschodu i filozofią Zachodu, co sprzyja otwartości i tolerancji K_K02, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK</p> <p>K3, posiada świadomość zakresu swej wiedzy i rozumie potrzebę jej pogłębiania K_K01, P7U_K, P7S_KK</p>
11	Praktyki zawodowe	

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>Weryfikacja efektów kształcenia ma charakter dwuetapowy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pierwszy etap zamyka się wraz z zakończeniem zajęć. Etap ten obejmuje: bieżącą znajomość lektur obowiązkowych (odrębny tekst na każde zajęcia), aktywność na zajęciach oraz merytoryczną wartość wypowiedzi, frekwencję na zajęciach (dopuszczalne 2 nieobecności), wynik testu końcowego. • Drugi etap polega na egzaminie ustnym z całości materiału (wykaz zagadnień egzaminacyjnych studenci otrzymują przed egzaminem). <p>Kompetencje o charakterze wiedzy i umiejętności sprawdzane są na obu etapach. Kompetencje społeczne oceniane są głównie na zajęciach w ramach tzw. oceny ciągłej</p>
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, dyskusja, klasyczna metoda problemowa, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwi aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.

5	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • P. Balcerowicz, Historia klasycznej filozofii indyjskiej. Część 1: Początki, nurty analityczne i filozofia przyrody, Warszawa 2003; • P. Balcerowicz, Historia klasycznej filozofii indyjskiej. Część 3: Szkoły niebramińskie – adźwikizm i dżinizm, Warszawa 2016; • R. Gethin, Podstawy buddyźmu, Kraków 2010; • E. Frauwallner, Historia filozofii indyjskiej, t. 1-2, Warszawa 1990; • W. Halbfass, Indie i Europa. Próba porozumienia na gruncie filozoficznym, Kraków 2008; • S. Hamilton, Filozofia indyjska. Wprowadzenie, Kraków 2010; • Klasyczna joga indyjska. Jogasutry przypisywane Patańdzalemu i Jogabhaszja, czyli Komentarz do Jogasutr przypisywany Wjasie, tł. i kom. L. Cyboran, Warszawa 20014; • L. Kohn, Taoizm, Kraków 2012; • Księga przemian, tł. i kom. R. Wilhelm, Warszawa 1994; • M. Kudelska (red.), Filozofia Wschodu. Wybór tekstów, Kraków 2002; • Laozi, Księga dao i de z komentarzami Wang Bi, Kraków 2006; • J. Liu, Wprowadzenie do filozofii chińskiej, Kraków 2010; • H. Nakamura, Systemy myślenia ludów Wschodu, Kraków 2005; • S. Radhakrishnan, Filozofia indyjska, t. 1-2, Warszawa 1959; • B. Schwartz, Starożytna myśl chińska, Kraków 2009; • B. Szymańska, Chiński buddyźm chan, Kraków 2009; • B. Szymańska (red.), Filozofia Wschodu, Kraków 2001; • M. Szymański, Zagadnienie jedności i tożsamości istoty świadomej w filozofii buddyźmu indyjskiego, Lublin 2010; • F. Tokarz, Z filozofii indyjskiej kwestie wybrane, t. 1-2, Lublin 1985-1990; • P. Williams, Buddyźm mahajana, Kraków 2000; • Xinzhong Yao, Konfucjanizm, Kraków 2009; • Feng Youlan, Krótka historia filozofii chińskiej, Warszawa 2001; • J. Zapart, Tathagatagarbha. U źródeł koncepcji natury buddy, Kraków 2017; • V. Zotz, Historia filozofii buddyjskiej, Kraków 2007.
6	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, posiada pogłębioną wiedzę na temat filozofii indyjskiej i chińskiej (problematyka, stanowiska i najważniejsze kwestie sporne, główne argumenty) K_W04, K_W06, K_W07, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W2, zna w stopniu pogłębionym poglądy najwybitniejszych przedstawicieli filozofii indyjskiej i chińskiej K_W04, K_W06, P7U_W, P7S_WG</p> <p>W3, zna w pogłębionym stopniu podstawowe pojęcia charakterystyczne dla filozofii Wschodu oraz stosowną terminologię K_W03, K_W06, P7U_W, P7S_WG</p>

		<p>W4, rozumie specyfikę filozofii Wschodu K_W05, K_W09, K_W10, K_W11, P7U_W, P7S_WG, P7S_WK</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę z zakresu historii filozofii Wschodu K_U02, K_U13, P7U_U, P7S_UW, P7S_UU</p> <p>U2, potrafi porozumiewać się w obszarze problematyki omawianej na zajęciach, wykorzystując poznaną terminologię K_U03, K_U05, K_U14, P7U_U, P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, ma świadomość różnorodności dziedzictwa kulturowego ludzkości w dziedzinie filozofii, co sprzyja pogłębieniu zrozumienia specyfiki europejskiego dorobku kulturowego K_K02, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK</p> <p>K2, dostrzega rzeczowe związki między filozofią Wschodu i filozofią Zachodu, co sprzyja otwartości i tolerancji K_K02, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK</p> <p>K3, posiada świadomość zakresu swej wiedzy i rozumie potrzebę jej pogłębiania K_K01, P7U_K, P7S_KK</p>
7	Zakres tematów	<ul style="list-style-type: none"> • Charakterystyczne cechy filozofii indyjskiej • Główne postaci wedanty • Sankhja i klasyczna joga • Waiśeszika i njaja • Wczesny buddyzm • Abhidharma • Filozofia mahajany • Filozofia Wschodu • Filozofia dżinijska • Podsumowanie części dotyczącej filozofii indyjskiej (porównania i uzupełnienia) • Myśl konfucjańska • Myśl taoistyczna • Myśl buddyzmu chińskiego • Moizm i legizm
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena ciągła, ocena odpowiedzi na egzaminie, ocena aktywności na zajęciach, ocena znajomości zadanych tekstów

Kultura ponowoczesna: 2 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Kultura ponowoczesna
---	-------	----------------------

2	Kod Erasmus	
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i zaliczenie 2 h,</p> <p>Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 32h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,05</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 20 Przygotowanie się do egzaminu 8 Łączna liczba godzin niekontaktowych 28 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 0.95</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS dla modułu 2</p>
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>W1, zaliczenie ustne W2, zaliczenie ustne U1, zaliczenie ustne U2, zaliczenie ustne K1, aktywny udział w dyskusji K2, aktywny udział w dyskusji K3, aktywny udział w dyskusji</p>
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Przedmiot traktuje o kulturze ponowoczesnej, jej filozofii, literaturze i sztuce. Zajmuje się tym, czym jest ponowoczesność i postmodernizm. Z jednej strony, rozważana jest postmoderna jako dopełnienie nowoczesności. Z drugiej strony, stosowana jest także inna interpretację kultury ponowoczesnej jako odrębnego, swoistego zjawiska.
9	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • Baran B., Postmodernizm Kraków inter esse1992. • Bauman Z., Ponowoczesność czyli dekonstrukcja nieśmiertelności • Bielik-Robson A., Inna nowoczesność. Pytania o współczesną formułę duchowości, Kraków, Universitas, 2000. • Calvino I, Wykłady amerykańskie. Sześć przypomnień dla przyszłego tysiąclecia. Wyd. Czuły Barbarzyńca 2009. • Culler J., Dekonstrukcja i jej konsekwencje dla badań naukowych [w:] Dekonstrukcja w badaniach literackich Gdańsk słowo obraz terytoria 2000 • Derrida J., Pismo filozofii Kraków Inter esse1992 • Derrida J., Pismo i różnica, przeł. Krzysztof Kłosiński, Wydawnictwo KR, Warszawa 2004

		<ul style="list-style-type: none"> • Dialektyka poza dialektyką. Od Bataille'a do Derridy, Spacja-Aletheia, Warszawa 2000; • Foucault M., Czym jest Oświecenie? [w:] Idem, Filozofia, historia, polityka. Wybór pism. Warszawa PWN 2000. • Giddens A., Nowoczesność i tożsamość. "Ja" i społeczeństwo w epoce późnej nowoczesności, Warszawa PWN 2001. • Habermas J., Filozoficzny dyskurs nowoczesności. Universitas Kraków 2000 • Jay M., Pieśń doświadczenia. Nowoczesne amerykańskie i europejskie wariacje na uniwersalny temat. Kraków Universitas 2005. • Latour B., Nigdy nie byliśmy nowocześni, Warszawa, Oficyna Naukowa 2011. • Lyotard, Jean-François, Kondycja ponowoczesna, Aletheia, 1997. • Markowski A., Polityka wrażliwości. Wprowadzenie do humanistyki, Universitas Kraków 2013. • Marquard O., Rozstanie z filozofią pierwszych zasad. Studia filozoficzne. Warszawa Oficyna Naukowa 1994 • McHale B., Powieść postmodernistyczna Kraków Universitas 2012 • Odkrywanie modernizmu [red. R. Nycz] Kraków Universitas 2004 • Postmodernizm a filozofia. Wybór tekstów [red. A. Szahaj, S. Czerniak] IFiS PAN 1996. • Postmodernizm. Antologia przekładów [red. R. Nycz] Kraków 1997 • Rorty R., Filozofia a zwierciadło natury Spacja Warszawa 1994 • Vattimo G., Koniec nowoczesności, Kraków Universitas 2006.
--	--	--

10	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna i rozumie w pogłębionym stopniu najważniejsze przemiany historyczne, jakie zaszły w procesie rozwoju zachodniego rozumienia miejsca człowieka w kulturze i społeczeństwie ponowoczesnych K_W01, P7U_W, P7S_WG, K_W09, P7U_W, P7S_WK</p> <p>W2. zna i rozumie w pogłębionym stopniu miejsce i znaczenie filozofii w systemie nauk postmodernizmu, a także jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną, a także podstawowe metody badań naukowych postmodernizmu K_W02, P7U_W, P7S_WG, P7S_WK</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi rozpoznawać złożone uwarunkowania idei, kontekstów, problemów, dylematów współczesnej cywilizacji oraz, stosując odpowiednie metody i zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne, samodzielnie dokonać ich krytycznej analizy w kulturze ponowoczesnej K_U01, P7U_U, P7S_UW</p> <p>U2, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych postmodernizmu K_U02, P7U_U, P7S_UW</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy zawodowej, jej ustawicznego uzupełniania i korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty, a także do przejawiania postawy konstruktywnego krytycyzmu w dyskusjach inspirowanego przez kulturę ponowoczesną K_K01, P7U_K, P7S_KK</p> <p>K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na kulturę ponowoczesną K_K02, P7U_K, P7S_KK</p> <p>K3, jest gotów do podejmowania odpowiedzialności za własne środowisko społeczno-kulturowe, w różnych jego wymiarach, zgodnie z posiadaną wiedzą i kompetencjami, a także do promowania postaw przedsiębiorczych i innych działań służących podniesieniu jakości życia na różnych poziomach środowiska społecznego K_K06, P7U_K, P7S_KO</p>
11	Praktyki zawodowe	

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie ustne W2, zaliczenie ustne U1, zaliczenie ustne U2, zaliczenie ustne K1, aktywny udział w dyskusji K2, aktywny udział w dyskusji K3, aktywny udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • Baran B., Postmodernizm Kraków inter esse1992. • Bauman Z., Ponowoczesność czyli dekonstrukcja nieśmiertelności • Bielik-Robson A., Inna nowoczesność. Pytania o współczesną formułę duchowości, Kraków, Universitas, 2000. • Calvino I, Wykłady amerykańskie. Sześć przypomnień dla przyszłego tysiąclecia. Wyd. Czuły Barbarzyńca 2009. • Culler J., Dekonstrukcja i jej konsekwencje dla badań naukowych [w:] Dekonstrukcja w badaniach literackich Gdańsk słowo obraz terytoria 2000 • Derrida J., Pismo filozofii Kraków Inter esse1992 • Derrida J., Pismo i różnica, przeł. Krzysztof Kłosiński, Wydawnictwo KR, Warszawa 2004 • Dialektyka poza dialektyką. Od Bataille'a do Derridy, Spacja-Aletheia, Warszawa 2000; • Foucault M., Czym jest Oświecenie? [w:] Idem, Filozofia, historia, polityka. Wybór pism. Warszawa PWN 2000. • Giddens A., Nowoczesność i tożsamość. "Ja" i społeczeństwo w epoce późnej nowoczesności, Warszawa PWN 2001. • Habermas J., Filozoficzny dyskurs nowoczesności. Universitas Kraków 2000 • Jay M., Pieśń doświadczenia. Nowoczesne amerykańskie i europejskie wariacje na uniwersalny temat. Kraków Universitas 2005. • Latour B., Nigdy nie byliśmy nowocześni, Warszawa, Oficyna Naukowa 2011. • Lyotard, Jean-François, Kondycja ponowoczesna, Aletheia, 1997. • Markowski A., Polityka wrażliwości. Wprowadzenie do humanistyki, Universitas Kraków 2013. • Marquard O., Rozstanie z filozofią pierwszych zasad. Studia filozoficzne. Warszawa Oficyna Naukowa 1994 • McHale B., Powieść postmodernistyczna Kraków Universitas 2012 • Odkrywanie modernizmu [red. R. Nycz] Kraków Universitas 2004

		<ul style="list-style-type: none"> • Postmodernizm a filozofia. Wybór tekstów [red. A. Szahaj, S. Czerniak] IFiS PAN 1996. • Postmodernizm. Antologia przekładów [red. R. Nycz] Kraków 1997 • Rorty R., Filozofia a zwierciadło natury Spacja Warszawa 1994 • Vattimo G., Koniec nowoczesności, Kraków Universitas 2006.
6	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna i rozumie w pogłębionym stopniu najważniejsze przemiany historyczne, jakie zaszły w procesie rozwoju zachodniego rozumienia miejsca człowieka w kulturze i społeczeństwie ponowoczesnych K_W01, P7U_W, P7S_WG, K_W09, P7U_W, P7S_WK</p> <p>W2, zna i rozumie w pogłębionym stopniu miejsce i znaczenie filozofii w systemie nauk postmodernizmu, a także jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną, a także podstawowe metody badań naukowych postmodernizmu K_W02, P7U_W, P7S_WG, P7S_WK</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi rozpoznawać złożone uwarunkowania idei, kontekstów, problemów, dylematów współczesnej cywilizacji oraz, stosując odpowiednie metody i zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne, samodzielnie dokonać ich krytycznej analizy w kulturze ponowoczesnej K_U01, P7U_U, P7S_UW</p> <p>U2, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych postmodernizmu K_U02, P7U_U, P7S_UW</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy zawodowej, jej ustawicznego uzupełniania i korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty, a także do przejawiania postawy konstruktywnego krytycyzmu w dyskusjach inspirowanego przez kulturę ponowoczesną K_K01, P7U_K, P7S_KK</p> <p>K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na kulturę ponowoczesną K_K02, P7U_K, P7S_KK</p> <p>K3, jest gotów do podejmowania odpowiedzialności za własne środowisko społeczno-kulturowe, w różnych jego wymiarach, zgodnie z posiadaną wiedzą i kompetencjami, a także do promowania postaw przedsiębiorczych i innych działań służących podniesieniu jakości życia na różnych poziomach środowiska społecznego K_K06, P7U_K, P7S_KO</p>

7	Zakres tematów	<ul style="list-style-type: none"> • Czym jest ponowoczesność? • Modernizm – kultura nowoczesności. • Ponowoczesność a podmiotowość. • Ponowoczesność jako późna nowoczesność • Postmodernizm – kultura późnej nowoczesności. • Postmodernizm a filozofia. • Koncepcje postmodernistyczne Jacques’a Derridy, Jean-François Lyotarda, Julii Kristevej, Zygmunta Baumaną i Judith Butler. • Zagadnienia inności, odmienności i obcości w kulturze ponowoczesnej
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena odpowiedzi na zaliczeniu, ocena merytoryczna udziału w dyskusji

Współczesna myśl religijna i ateistyczna: 2 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Współczesna myśl religijna ateistyczna
2	Kod Erasmus	
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i zaliczenie 6 h, łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 36 Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,2</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 8 Przygotowanie się do zaliczeń i egzaminu 8 Przygotowanie do zajęć 8 łączna liczba godzin niekontaktowych 24 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 0.8</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS 2</p>
	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1. ocena ciągła; kolokwium zaliczeniowe W2. ocena ciągła; kolokwium zaliczeniowe W3. ocena ciągła; kolokwium zaliczeniowe U1. ocena ciągła U2. ocena ciągła U3 ocena ciągła K1 ocena ciągła K2 ocena ciągła K3 ocena ciągła K4 ocena ciągła K5 ocena ciągła

7	Wymagania wstępne	Zalecana jest znajomość głównych stanowisk i podstawowej terminologii z zakresu ontologii, epistemologii i etyki.
8	Opis	W trakcie zajęć opisuje się i poddaje dyskusji stan badań w odniesieniu do wybranych zagadnień z zakresu współczesnych: religioznawstwa i filozofii religii. Podejmowana problematyka obejmuje eksponowane tematy badań takie jak: definicja religii, doświadczenie religijne i mistyczne, fenomen wiary, a także współczesne koncepcje, stanowiące elementy doktryn religijnych: teizmu, teodycei i soteriologii. Ponadto, na zajęciach rozważa się filozoficzne i naukowe teorie powstania, kryzysu i upadku religii, a także uzasadnienia powoływane przez zwolenników ateizmu.
9	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • Boyer, P., I człowiek stworzył bogów ...Jak powstała religia?, Prószyński i S-ka, Warszawa 2005 • Chorużyj, S., Filozofia i teologia : stare i nowe paradygmaty relacji, Elpis 12/21-22 (2010), 221-244 • Dziobkowski, B., Religia u Wittgensteina i Bubera, Przegląd Filozoficzny – Nowa seria R. 24: 2015, Nr 4 (96), s. 479-490 • Gutowski, P., Czym jest „nowy ateizm”? [w:] Nauki przyrodnicze a nowy ateizm, [w:] red. M. Słomka, Lublin 2012, s. 7-45 • Harris, S., Duchowość bez religii, Galaktyka, Łódź 2014 • Herbut, ks.J., Filozofia religii: jej problematyka i jej odmiany, Filo-Sofija Nr 15 (2011/4), s. 911-917 • Łukasiewicz, D., Racjonalizacja cierpienia i zła w filozofii religii, Studia Religiologica 48 (3) 2015, s. 189–200 • Mikołajko, Z., Mity tradycjonalizmu integralnego. Julius Evola i kultura religijno-filozoficzna prawicy, IFiS PAN, Warszawa 1998 • Pepliński, M., Analityczna epistemologia religii ostatnich pięciu dekad, Filo-Sofija, Nr 15 (2011/4), s. 919-938 • Sawicka, J., Osobliwość empiryczna doświadczenia religijnego. William James i duchowy pragmatyzm, Idea XXIV, Białystok 2012 • Strzyżyński, P., Koncepcja wiary teistycznej w filozofii religii J. Hicka, UAM Poznań 2009 • Ziemiński, I., Kryzys chrześcijaństwa z perspektywy filozofii religii, Filo-Sofija nr 25 (2014/2), s. 109-138
10	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, ma uporządkowaną, pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji wiedzę szczegółową w zakresie filozofii religii K_W04, P7U_W, PS7_WG</p> <p>W2, ma pogłębioną, szczegółową wiedzę o współczesnych dokonaniach w zakresie myśli religijnej i ateistycznej, o jej znaczących przedstawicielach i ośrodkach badawczych, podejmowanej problematyce i stosowanej argumentacji K_W04, K_W06, , K_W07, P7U_W, PS7_WK</p> <p>W3, ma pogłębioną wiedzę na temat kształtowania się idei z zakresu</p>

		<p>filozofii religii i historycznej zmienności pojęć filozoficznych w obszarze badania religii K_W09, P7U_W, PS7_WG</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin religioznawczych i koncepcji filozoficzno-religijnych oraz tworzenia syntetycznych opracowań K_U04, P7U_U, P7S_UW</p> <p>U2, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych wytworów kultury, związanych z aktywnością religijną i krytyką religii K_U05, P7U_U, P7S_UK</p> <p>U3, potrafi jasno i wyraźnie komunikować swoją wiedzę z zakresu współczesnej filozofii religii i ją popularyzować K_U08, P7U_U,</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, posiada świadomość zakresu swej wiedzy i rozumie potrzebę jej pogłębiania K_K01, P7U_K, P7S_KK</p> <p>K2, ma świadomość różnorodności dziedzictwa kulturowego ludzkości w dziedzinie filozofii, co sprzyja pogłębieniu zrozumienia specyfiki europejskiego dorobku kulturowego K_K02, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK</p> <p>K3, jest otwarty na poznawanie nowych idei religijnych i krytycznych wobec religii K_K06, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK, P7S_KO, P7S_KK</p> <p>K4, dostrzega rzeczowe związki między filozofią Wschodu i filozofią Zachodu, co sprzyja otwartości i tolerancji K_K02, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK</p> <p>K5, posiada świadomość zakresu swej wiedzy i rozumie potrzebę jej pogłębiania K_K01, P7U_K, P7S_KK</p>
11	Praktyki zawodowe	

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>W1. ocena ciągła; kolokwium zaliczeniowe</p> <p>W2. ocena ciągła; kolokwium zaliczeniowe</p> <p>W3. ocena ciągła; kolokwium zaliczeniowe</p> <p>U1. ocena ciągła</p> <p>U2. ocena ciągła</p> <p>U3 ocena ciągła</p> <p>K1 ocena ciągła</p> <p>K2 ocena ciągła</p> <p>K3 ocena ciągła</p> <p>K4 ocena ciągła</p>

		K5 ocena ciągła
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwi aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • Boyer, P., I człowiek stworzył bogów ...Jak powstała religia?, Prószyński i S-ka, Warszawa 2005 • Chorużyj, S., Filozofia i teologia : stare i nowe paradygmaty relacji, Elpis 12/21-22 (2010), 221-244 • Dziobkowski, B., Religia u Wittgensteina i Bubera, Przegląd Filozoficzny – Nowa seria R. 24: 2015, Nr 4 (96), s. 479-490 • Gutowski, P., Czym jest „nowy ateizm”? [w:] Nauki przyrodnicze a nowy ateizm, [w:] red. M. Słomka, Lublin 2012, s. 7-45 • Harris, S., Duchowość bez religii, Galaktyka, Łódź 2014 • Herbut, ks.J., Filozofia religii: jej problematyka i jej odmiany, Filo-Sofija Nr 15 (2011/4), s. 911-917 • Łukasiewicz, D., Racjonalizacje cierpienia i zła w filozofii religii, Studia Religioznawcze 48 (3) 2015, s. 189–200 • Mikołajko, Z., Mity tradycjonalizmu integralnego. Julius Evola i kultura religijno-filozoficzna prawicy, IFiS PAN, Warszawa 1998 • Pepliński, M., Analityczna epistemologia religii ostatnich pięciu dekad, Filo-Sofija, Nr 15 (2011/4), s. 919-938 • Sawicka, J., Osobliwość empiryczna doświadczenia religijnego. William James i duchowy pragmatyzm, Idea XXIV, Białystok 2012 • Strzyżyński, P., Koncepcja wiary teistycznej w filozofii religii J. Hicka, UAM Poznań 2009 • Ziemiński, I., Kryzys chrześcijaństwa z perspektywy filozofii religii, Filo-Sofija nr 25 (2014/2), s. 109-138
6	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, ma uporządkowaną, pogłębioną, prowadzącą do specjalizacji wiedzę szczegółową w zakresie filozofii religii K_W04, P7U_W, PS7_WG</p> <p>W2, ma pogłębioną, szczegółową wiedzę o współczesnych dokonaniach w zakresie myśli religijnej i ateistycznej, o jej znaczących przedstawicielach i ośrodkach badawczych, podejmowanej problematyce i stosowanej argumentacji K_W04, K_W06, , K_W07, P7U_W, PS7_WK</p> <p>W3, ma pogłębioną wiedzę na temat kształtowania się idei z zakresu filozofii religii i historycznej zmienności pojęć filozoficznych w obszarze badania religii K_W09, P7U_W, PS7_WG</p> <p>Umiejętności:</p>

		<p>U1, posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin religioznawczych i koncepcji filozoficzno-religijnych oraz tworzenia syntetycznych opracowań K_U04, P7U_U, P7S_UW</p> <p>U2, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych wytworów kultury, związanych z aktywnością religijną i krytyką religii K_U05, P7U_U, P7S_UK</p> <p>U3, potrafi jasno i wyraźnie komunikować swoją wiedzę z zakresu współczesnej filozofii religii i ją popularyzować K_U08, P7U_U,</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, posiada świadomość zakresu swej wiedzy i rozumie potrzebę jej pogłębiania K_K01, P7U_K, P7S_KK</p> <p>K2, ma świadomość różnorodności dziedzictwa kulturowego ludzkości w dziedzinie filozofii, co sprzyja pogłębieniu zrozumienia specyfiki europejskiego dorobku kulturowego K_K02, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK</p> <p>K3, jest otwarty na poznawanie nowych idei religijnych i krytycznych wobec religii K_K06, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK, P7S_KO, P7S_KK</p> <p>K4, dostrzega rzeczowe związki między filozofią Wschodu i filozofią Zachodu, co sprzyja otwartości i tolerancji K_K02, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK</p> <p>K5, posiada świadomość zakresu swej wiedzy i rozumie potrzebę jej pogłębiania K_K01, P7U_K, P7S_KK</p>
7	Zakres tematów	<ul style="list-style-type: none"> • Sposoby uprawiania filozofii religii i kwestie terminologiczne • Filozofia wobec kryzysu religii (chrześcijaństwa) • Tradycjonalizm integralny • Teologia prawostawna - antropologia synergiczna S. Chorużyja • Doświadczenie religijne - James, fenomenologia • Fideizm Wittgensteina • Anglosaska analityczna filozofia religii • Problem zła we współczesnej filozofii religii • J. Hicka koncepcja wiary • Kognitywistyka religii • Nowy ateizm+ • Niereligijna duchowość wg S. Harrisa
8	Metody i kryteria oceniania	Kolokwium, ocena aktywności i znajomości lektur

Seminarium magisterskie (1, 2): 3 ECTS; SM 30h

1	Nazwa	Seminarium magisterskie (informacje ogólne)
2	Język wykładowy	polski
3	Strona WWW	www.umcs.pl
4	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne W2, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne W3, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne U1, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne U2, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne U3, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne K1, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne K2, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne K3, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Konwersatorium 30h, 3 ECTS Konsultacje i zaliczenie 3h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 33h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,1 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 50 Przygotowanie się do zaliczenia 7 Łączna liczba godzin niekontaktowych 255 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,9 Sumaryczna liczba punktów ECTS 3
6	Wymagania wstępne	Brak
7	Opis	Problematyka seminarium określana jest przez prowadzącego seminarium w zależności od zainteresowań naukowych seminarzysty oraz prowadzącego seminarium.
8	Metody dydaktyczne	Praca nad tekstem, dyskusja
9	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwi aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
10	Literatura	Szczegółowa literatura przedmiotowa zostanie dostosowana do zainteresowań uczestników seminarium.
11	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, ma w pogłębionym stopniu uporządkowaną wiedzę ogólną i szczegółową z zakresu zagadnień stanowiących przedmiot seminarium, w tym najnowszych osiągnięć K_W03, K_W04, K_W06, K_W07, K_W08, P7U_W, P7S_WG, P7S_WK

		<p>W2, ma pogłębioną wiedzę na temat poprawnych sposobów argumentacji przy uzasadnianiu formułowanych poglądów; dysponuje w zaawansowanym stopniu wiedzą na temat metod analizy różnorodnych elementów kultury K_W06, P7U_W, P6S_WG</p> <p>W3, zna zasady prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej K_W13, K_W14, P7U_W, P7S_WK</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi wyszukiwać i selekcjonować informacje, stosownie do problematyki seminarium K_U02, P7U_U, P7S_UW</p> <p>U2, potrafi postawić złożony problem teoretyczny, dokonać jego analizy, sformułować jego rozwiązanie, poddać pod dyskusję, we współpracy z promotorem, innymi specjalistami oraz innymi uczestnikami seminarium – stosownie do problematyki seminarium K_U01, K_U04, K_U10, K_U14, P7U_U, P7S_UW, P7U_UO, P7S_UK</p> <p>U3, potrafi przedstawić wyniki swoich badań w wystąpieniach ustnych oraz pracach pisemnych K_U07, P7U_U, P7S_UW, P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do ciągłego podnoszenia swoich kwalifikacji; docenia wartość pracy grupowej K_K01, P7U_K, P7S_KK</p> <p>K2, akceptuje potrzebę przestrzegania prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej K_K05, P7U_K, P7S_KR</p> <p>K3, Docenia oraz rozumie wartość i potrzebę przyjmowania postaw zindywidualizowanych i twórczych oraz promujących przedsiębiorczość K_K02, K_K06, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK</p>
12	Zakres tematów	Zakres tematów dostosowany indywidualnie do zainteresowań badawczych studentów oraz prowadzących seminarium

Seminarium magisterskie (3): 6 ECTS; SM 30h

1	Nazwa	Seminarium magisterskie (informacje ogólne)
2	Język wykładowy	polski
3	Strona WWW	www.umcs.pl
4	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>W1, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne</p> <p>W2, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne</p> <p>W3, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne</p> <p>U1, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne</p> <p>U2, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne</p> <p>U3, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne</p>

		K1, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne K2, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne K3, dyskusje, wygłaszane referaty oraz prace pisemne
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Konwersatorium 30h, 3 ECTS Konsultacje i zaliczenie 3h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 33h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,1 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 120 Przygotowanie się do zaliczenia 27 Łączna liczba godzin niekontaktowych 147 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 4,9 Sumaryczna liczba punktów ECTS 6
6	Wymagania wstępne	Zaliczone seminarium magisterskie 1,2
7	Opis	Problematyka seminarium określana jest przez prowadzącego seminarium w zależności od zainteresowań naukowych seminarzysty oraz prowadzącego seminarium.
8	Metody dydaktyczne	Praca nad tekstem, dyskusja
9	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
10	Literatura	Szczegółowa literatura przedmiotowa zostanie dostosowana do zainteresowań uczestników seminarium.
11	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, ma w pogłębionym stopniu uporządkowaną wiedzę ogólną i szczegółową z zakresu zagadnień stanowiących przedmiot seminarium, w tym najnowszych osiągnięć K_W03, K_W04, K_W06, K_W07, K_W08, P7U_W, P7S_WG, P7S_WK W2, ma pogłębioną wiedzę na temat poprawnych sposobów argumentacji przy uzasadnianiu formułowanych poglądów; dysponuje w zaawansowanym stopniu wiedzą na temat metod analizy różnorodnych elementów kultury K_W06, P7U_W, P6S_WG W3, zna zasady prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej K_W13, K_W14, P7U_W, P7S_WK Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać i selekcjonować informacje, stosownie do problematyki seminarium K_U02, P7U_U, P7S_UW

		<p>U2, potrafi postawić złożony problem teoretyczny, dokonać jego analizy, sformułować jego rozwiązanie, poddać pod dyskusję, we współpracy z promotorem, innymi specjalistami oraz innymi uczestnikami seminarium – stosownie do problematyki seminarium K_U01, K_U04, K_U10, K_U14, P7U_U, P7S_UW, P7U_UO, P7S_UK</p> <p>U3, potrafi przedstawić wyniki swoich badań w wystąpieniach ustnych oraz pracach pisemnych K_U07, P7U_U, P7S_UW, P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do ciągłego podnoszenia swoich kwalifikacji; docenia wartość pracy grupowej K_K01, P7U_K, P7S_KK</p> <p>K2, akceptuje potrzebę przestrzegania prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej K_K05, P7U_K, P7S_KR</p> <p>K3, Docenia oraz rozumie wartość i potrzebę przyjmowania postaw zindywidualizowanych i twórczych oraz promujących przedsiębiorczość K_K02, K_K06, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK</p>
12	Zakres tematów	Zakres tematów dostosowany indywidualnie do zainteresowań badawczych studentów oraz prowadzących seminarium

Sylabusy seminariów realizowanych w semestrze zimowym 2020/21 są udostępnione na platformie USOS UMCS.

Proseminarium: 3 ECTS; KW 30h

1	Nazwa	Proseminarium (informacje ogólne)
2	Język wykładowy	polski
3	Strona WWW	www.umcs.pl
4	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>W1, dyskusja, wygłaszane referaty, prace pisemne</p> <p>W2, dyskusja, wygłaszane referaty, prace pisemne</p> <p>W3, dyskusja, wygłaszane referaty, prace pisemne</p> <p>U1, dyskusja, wygłaszane referaty, prace pisemne</p> <p>U2, dyskusja, wygłaszane referaty, prace pisemne</p> <p>U3, dyskusja, wygłaszane referaty, prace pisemne</p> <p>U4, dyskusja, wygłaszane referaty, prace pisemne</p> <p>K1, dyskusja, wygłaszane referaty, prace pisemne</p> <p>K2, dyskusja, wygłaszane referaty, prace pisemne</p>
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego)</p> <p>Konwersatorium 30h, 1 ECTS</p> <p>Konsultacje i zaliczenie 3h</p> <p>Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 33h</p> <p>Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,1</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta)</p>

		<p>Studiowanie literatury 40 Przygotowanie się do zaliczenia 17 Łączna liczba godzin nie kontaktowych 57 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,9</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS 3</p>
7	Wymagania wstępne	Znajomość podstawowych zagadnień filozoficznych.
8	Opis	Problematyka proseminarium określana jest przez prowadzącego proseminarium w zależności od zainteresowań naukowych proseminarzysty oraz prowadzącego proseminarium
9	Metody dydaktyczne	wykład konwersatoryjny, dyskusja, praca nad tekstami filozoficznymi (oryginalnymi oraz opracowaniami) przy użyciu technik do pracy zdalnej
10	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwi aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
11	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> Szczegółowa literatura przedmiotowa zostanie dostosowana do zainteresowań uczestników seminarium.
12	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, ma w pogłębionym stopniu uporządkowaną wiedzę ogólną i szczegółową z zakresu zagadnień stanowiących przedmiot seminarium, w tym najnowszych osiągnięć K_W03, K_W04, K_W06, K_W07, K_W08, P7U_W, P7S_WG, P7S_WK</p> <p>W2, ma pogłębioną wiedzę na temat poprawnych sposobów argumentacji przy uzasadnianiu formułowanych poglądów; dysponuje w zaawansowanym stopniu wiedzą na temat metod analizy różnorodnych elementów kultury K_W06, P7U_W, P6S_WG</p> <p>W3, zna zasady prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej K_W13, K_W14, P7U_W, P7S_WK</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi wyszukiwać i selekcjonować informacje, stosownie do problematyki seminarium K_U02, P7U_U, P7S_UW</p> <p>U2, potrafi postawić złożony problem teoretyczny, dokonać jego analizy, sformułować jego rozwiązanie, poddać pod dyskusję, we współpracy z promotorem, innymi specjalistami oraz innymi uczestnikami seminarium – stosownie do problematyki seminarium K_U01, K_U04, K_U10, K_U14, P7U_U, P7S_UW, P7U_UO, P7S_UK</p> <p>U3, potrafi przedstawić wyniki swoich badań w wystąpieniach ustnych oraz pracach pisemnych K_U07, P7U_U, P7S_UW, P7S_UK</p>

		<p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, jest gotów do ciągłego podnoszenia swoich kwalifikacji; docenia wartość pracy grupowej K_K01, P7U_K, P7S_KK</p> <p>K2, akceptuje potrzebę przestrzegania prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej K_K05, P7U_K, P7S_KR</p> <p>K3, docenia oraz rozumie wartość i potrzebę przyjmowania postaw zindywidualizowanych i twórczych oraz promujących przedsiębiorczość K_K02, K_K06, P7U_K, P7S_KO, P7S_KK</p>
13	Zakres tematów	Zakres tematów dopasowywany jest do indywidualnych zainteresowań studentów oraz postępów ich prac nad wybranym zagadnieniem.
14	Metody i kryteria oceniania	Praca pisemna, dyskusja

Sylabusy seminariów realizowanych w semestrze zimowym 2020/21 są udostępnione na platformie USOS UMCS.

Translatorium tekstów filozoficznych: ECTS 4; KW 30h

1	Nazwa	Translatorium tekstów filozoficznych
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego)</p> <p>Konwersatorium 30h, 1 ECTS</p> <p>Konsultacje i egzamin 3h</p> <p>Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 33h</p> <p>Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,1</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta)</p> <p>Studiowanie literatury 70</p> <p>Przygotowanie się do zaliczenia 17</p> <p>Łączna liczba godzin niekontaktowych 87</p> <p>Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 2,9</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS 4</p>
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>W1, Ocena ciągła aktywności studentów podczas zajęć</p> <p>U1, Ocena ciągła aktywności studentów podczas zajęć</p> <p>U2, Ocena ciągła aktywności studentów podczas zajęć</p> <p>K1, Ocena ciągła aktywności studentów podczas zajęć</p>
7	Wymagania wstępne	Znajomość języka obcego

8	Opis	Translatorium skoncentrowane jest na tłumaczeniu tekstów z obszaru historii filozofii, opublikowanych w języku angielskim, szczególnie prac autorów pochodzących z obszaru kultury języka angielskiego (brytyjskich i amerykańskich).
9	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • W. K. C. Guthrie, History of Greek Philosophy, T. I. Earlier Presocratics and Pythagoreans, Cambridge, CUP 1975. • W. K. C. Guthrie, History of Greek Philosophy, T. IV. Plato. The Man and His Dialogues, Cambridge, CUP 1975. • W. K. C. Guthrie, History of Greek Philosophy, T. VI. Aristotle, Cambridge, CUP 1981. • An Introduction to Modern European Philosophy, (Ed. by J. Teichman, G. White). St. Martin's Press, Nowy Jork 1995. • The Oxford Handbook of British Philosophy in the Eighteenth Century, (Ed. by) J. A. Harris, OUP, Oxford 2013. • The Oxford Handbook of American Philosophy, (Ed. by) Cheryl Misak, OUP, Oxford 2008.
10	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, w pogłębionym stopniu zna angielskojęzyczną terminologię filozoficzną, a także możliwości stosowania tejże terminologii do rozwiązywania złożonych problemów natury teoretycznej i praktycznej K_W03, P7U_W, P7U_WG</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi sprawnie komunikować się w specjalistycznym języku angielskim w obszarze zagadnień dotyczących filozofii. K_U03, P7U_U, P7S_UK</p> <p>U2, potrafi skutecznie porozumiewać się w języku angielskim na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego K_U12, P7U_U, P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, ma świadomość krytycznej oceny własnej wiedzy z obszaru języka angielskiego, jej ustawicznego uzupełniania i korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty, a także do przejawiania postawy konstruktywnego krytycyzmu w dyskusjach. K_K01, P7U_K, P7S_KK</p>
11	Praktyki zawodowe	–

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
---	------------	--

2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, Ocena ciągła aktywności studentów podczas zajęć U1, Ocena ciągła aktywności studentów podczas zajęć U2, Ocena ciągła aktywności studentów podczas zajęć K1, Ocena ciągła aktywności studentów podczas zajęć
3	Metody dydaktyczne	Praca z tekstem
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	<ul style="list-style-type: none"> • W. K. C. Guthrie, History of Greek Philosophy, T. I. Earlier Presocratics and Pythagoreans, Cambridge, CUP 1975. • W. K. C. Guthrie, History of Greek Philosophy, T. IV. Plato. The Man and His Dialogues, Cambridge, CUP 1975. • W. K. C. Guthrie, History of Greek Philosophy, T. VI. Aristotle, Cambridge, CUP 1981. • An Introduction to Modern European Philosophy, (Ed. by J. Teichman, G. White). St. Martin's Press, Nowy Jork 1995. • The Oxford Handbook of British Philosophy in the Eighteenth Century, (Ed. by) J. A. Harris, OUP, Oxford 2013. • The Oxford Handbook of American Philosophy, (Ed. by) Cheryl Misak, OUP, Oxford 2008.
6	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, w pogłębionym stopniu zna angielskojęzyczną terminologię filozoficzną, a także możliwości stosowania tejże terminologii do rozwiązywania złożonych problemów natury teoretycznej i praktycznej K_W03, P7U_W, P7U_WG</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi sprawnie komunikować się w specjalistycznym języku angielskim w obszarze zagadnień dotyczących filozofii. K_U03, P7U_U, P7S_UK</p> <p>U2, potrafi skutecznie porozumiewać się w języku angielskim na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego K_U12, P7U_U, P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, ma świadomość krytycznej oceny własnej wiedzy z obszaru języka angielskiego, jej ustawicznego uzupełniania i korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty, a także do przejawiania postawy konstruktywnego krytycyzmu w dyskusjach. K_K01, P7U_K, P7S_KK</p>
7	Zakres tematów	Poszczególne, tłumaczone z języka angielskiego fragmenty prac wyszczególnionych powyżej

8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie ustne, ocena umiejętności poprawnego tłumaczenia
---	-----------------------------	---

Język obcy nowożytny: łącznie ECTS 8; KW 120h (4 X 30h)

1	Nazwa	Język obcy nowożytny
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	<p>Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Konwersatorium 120h, 4 ECTS Konsultacje i egzamin 2h łącznie liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 122h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 4</p> <p>Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 90 Przygotowanie się do egzaminu 28 łącznie liczba godzin niekontaktowych 118 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 4</p> <p>Sumaryczna liczba punktów ECTS 8</p>
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>W1, Sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych</p> <p>U1, Sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych</p> <p>K1, Sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych</p> <p>K2, Sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych</p>

7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Program obejmuje kształcenie języka obcego w zakresie języka ogólnego C1 i języka specjalistycznego B2+. Podczas zajęć rozwijane są sprawności aktywne: mówienie oraz rozumienie tekstu słuchanego, natomiast w domu czynności bierne, jak pisanie i rozumienie tekstu czytanego, także samodzielnie ćwiczona i utrwalana jest gramatyka wcześniej wyjaśniona podczas zajęć. W ramach modułu języka specjalistycznego studenci samodzielnie wyszukują interesujące ich teksty, przygotowują terminologie oraz pisemne tłumaczenie. Czasami, zamiast tłumaczenia, studenci przygotowują projekt zespołowy, np. wystawa, debata, prezentacja, itp.
9	Literatura	Podręcznik właściwy dla danego języka. Literatura specjalistyczna z zasobów Biblioteki WFIS oraz Biblioteki Głównej UMCS, a także z profesjonalnych źródeł internetowych
10	Efekty uczenia się	<p>Wiedza</p> <p>W1, zna w pogłębionym stopniu terminologię filozoficzną typową dla wybranego języka obcego, K_W03 P7U_W P7S_WG</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych w języku zachodnioeuropejskim na poziomie biegłości B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego K_U12, P7U_U, P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, potrafi dbać o swój rozwój oraz ma świadomość potrzeby uczenia się przez całe życie - K_K01, P7U_K P7S_KK</p> <p>K2, potrafi pracować w zespole, kierować pracą zespołu - K_K03 P7U_U P7S_KO</p>
11	Praktyki zawodowe	–

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	<p>W1, Sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych</p> <p>U1, Sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe</p>

		<p>prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych</p> <p>K1, Sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych</p> <p>K2, Sprawdzony zeszyt ćwiczeń do wiodącego podręcznika; domowe prace pisemne; dyskusja i praca indywidualna oraz w grupach na zajęciach; ewentualnie mały projekt zespołowy lub prezentacja. Tłumaczenie tekstu specjalistycznego dowolnie wybranego przez studenta według zainteresowań naukowych</p>
3	Metody dydaktyczne	<ul style="list-style-type: none"> • Praca z podręcznikiem • Praca na materiałach źródłowych. • Dyskusja. • Opowiadanie, opis.
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	Podręcznik właściwy dla danego języka. Literatura specjalistyczna z zasobów Biblioteki WFIS oraz Biblioteki Głównej UMCS, a także z profesjonalnych źródeł internetowych
6	Efekty uczenia się	<p>Wiedza:</p> <p>W1, zna w pogłębionym stopniu terminologię filozoficzną typową dla wybranego języka obcego, K_W03 P7U_W P7S_WG</p> <p>Umiejętności:</p> <p>U1, potrafi porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych w języku zachodnioeuropejskim na poziomie biegłości B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego K_U12, P7U_U, P7S_UK</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>K1, potrafi dbać o swój rozwój oraz ma świadomość potrzeby uczenia się przez całe życie - K_K01, P7U_K P7S_KK</p> <p>K2, potrafi pracować w zespole, kierować pracą zespołu - K_K03 P7U_U P7S_KO</p>

7	Zakres tematów	Podczas zajęć rozwijane są sprawności aktywne: mówienie oraz rozumienie tekstu słuchanego, natomiast w domu czynności bierne, jak pisanie i rozumienie tekstu czytanego, także samodzielnie ćwiczona i utrwalana jest gramatyka wcześniej wyjaśniona podczas zajęć. W ramach modułu języka specjalistycznego studenci samodzielnie wyszukują interesujące ich teksty, przygotowują terminologie oraz pisemne tłumaczenie. Czasami, zamiast tłumaczenia, studenci przygotowują projekt zespołowy, np. wystawa, debata, prezentacja, itp.
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena wypowiedzi ustnej Ocena wypowiedzi pisemnej Ocena aktywności na zajęciach Testy sprawdzające wiedzę

**Szczegółowe sylabusy dla poszczególnych semestrów i języków
są udostępnione w systemie USOS**